

Vysoká škola kreativní komunikace

Katedra vizuální tvorby
Grafický a mediální design

Design tištěné publikace

Bakalářská práce

Autor práce: Barbora Samiecová

samiecovab@seznam.cz

Vedoucí práce: MgA. Jan Kolář

Praha 2020

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a na základě literatury a pramenů uvedených v seznamu použité literatury.

V Praze dne:

.....

Barbora Samiecová

Poděkování

Tímto bych chtěla poděkovat panu MgA. Janu Kolářovi za vedení mé bakalářské práce. Dále učitelům, kteří nás doprovázeli od prvního ročníku až do konce a v neposlední řadě přátelům a rodině za psychickou a finanční podporu, které si moc vážím.

Anotace

Pro svou bakalářskou práci jsem si zvolila téma Design tištěné publikace. Vytvářela jsem publikaci pro amatérskou básničku doplněnou ilustracemi.

Vzhledem k tomu, že jsem knihu postavila na Měsíci a jeho působení na člověka, tak v teoretické části nalezneme pár informací právě o Měsíci, jeho fázích a jak působí na člověka. Dále rozhovor s autorkou básní a větší zabroušení do světa poezie a jejím odražením na emoce. Zabývám se také otázkou, jak je poezie spojena s uměním a příkládám zodpovězenou anketu, kde zjišťuji, jak které generace reagují na tento žánr.

V praktické části popisuji postup vytváření knihy, tvorby ilustrací, výběru papíru a vazby. Také uvádím marketing knihy a doplňkové věci pro konečnou publikaci.

Tudíž cílem bakalářské práce je vytvořit publikaci s informacemi o vydání a jejím promování.

Klíčová slova:

Tištěná publikace, ilustrace, básně, Měsíc, emoce/pocity, kniha

Abstrakt

For my bachelor work i chose the topic Design of printed publication. I create a publication for amateur poetess filled with illustrations.

I build the book on Moon, their phases and how it affects a human and because of that i have in my teoretic work some informations about this topic. Then i have interview with authoress of poems and more digging about world of poetry and possible emotions. After that i deal with a question how is poetry associated with arts. Then i attached survey where i find out what reactions have different generations on this genre.

In practical part i describe process of creating the book, illustrations, the right chose of paper and binding. (Further i deal with marketing of the book and more goodies for my final publication.

The purpose of this work is to create publication with informations about release and their promoting.

Keywords:

Printed publication, illustration, poems, the Moon, emotions, book

Obsah

Úvod.....	8
I. TEORETICKÁ ČÁST	10
1. Měsíc	10
1.1 Fáze Měsíce.....	10
1.2 Působení Měsíce	10
1.3 Měsíc v umění	12
1.4 Pohádky vs. Realita.....	13
2. Autor	13
2.1 Básně	14
2.2 Rozhovor	14
3. Poezie a umění.....	17
4. Básně a ohlas u generací čtenářů	18
II. PRAKTICKÁ ČÁST	23
1. Koncept	23
2. Ilustrace	23
3. Výběr papíru a vazba.....	24
3.1 Papír	24
3.2 Vazba	25
4. Sazba a font	26
4.1 Sazba.....	26
4.2 Font	27
5. Bibliofilie.....	28
6. Audio knihy.....	28
7. Webové stránky	29
8. Čtení básní (4 čtení jako 4 fáze)	30
Závěr	31

Seznam použité literatury	32
Internetové zdroje	32
Seznam obrázků a příloh	34

Úvod

Poezie jako taková není v poslední době moc rozšířeným bestsellerem. Ačkoli se najdou výjimky, stále vede próza – zejména romány a detektivní díla.

Pro svou bakalářskou práci jsem si vybrala poezii a oslovila amatérskou básnířku, zda by neměla zájem mi propůjčit pár svých básní s tím, že vytvořím knihu doprovázenou svými ilustracemi. Její básně jsou velmi alternativní a soustředí se na pocity člověka, což mne zaujalo natolik, že jsem se zaměřila právě na to. Jako záštitu celé knihy jsem zvolila Měsíc. Ten jsem rozdělila na čtyři fáze – nov, dorůstající měsíc, úplněk a couvající měsíc. Ke každé fázi jsem doplnila jednu emoci a ta určitá emoce je hlavičkou pro básně vložené pod danou fázi. Ilustrace, které doprovázejí básně, jsou výňatky veršů a slov z přiložené básně. Ukazují mé vlastní pojetí a pochopení básní. Pro čtenáře budou určitě zpestřením knihy a slouží také k rozvíjení jejich představivosti. Vzhledem k tomu, že jsou v každé fázi Měsíce básně obaleny jednou emoci, může čtenář lépe pochopit jejich poselství, „co tím chtěl básník říci“.

V teoretické části popíši Měsíc, jak fungují jeho fáze a jak působí na lidské emoce. Objeví se zde i rozhovor se samotnou autorkou básní, který nám více přiblíží záměry jejích básní a otevře nám dveře k novému druhu poznání. Také se budu zabývat poezií jako uměním a neposledně anketou, kde se ptám respondentů na jejich vztah k výše zmíněnému žánru.

V praktické části uvedu způsob, jak jsem postupovala při výrobě knihy, s tím spojené překážky, které jsem překonávala a finální vytvoření knihy společně s vlastními ilustracemi, sazbou, výběrem papíru a vazbou. Dále popisuji realizaci jako bibliofilii („Obecné označení tištěné knihy, která je trvale, anebo jen dobově (módně) předmětem sběratelského zájmu“)¹, audio knihy a webové stránky.

Za cíl bakalářské práce považuji zrealizovanou knihu, audio a webové stránky. Zmíním se také o marketingu a realizaci knihy. Uvedu, k čemu jsem se chtěla dopracovat a jaká bude propagace.

Proč jsem si vybrala toto téma? Protože mě baví technické zpracování věcí, které tvořím nejen na počítači. Do budoucna bych se ráda věnovala něčemu podobnému. Líbí se

¹ [online]. [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: <https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Bibliofilie>

mi tvorba, kterou mohu uchopit a prolistovat si ji. Obdivovat výběr papíru a další detaily, které dělají knihu knihou, sešit sešitem, či vizitku vizitkou.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1. Měsíc

Co by se dalo říci o Měsíci? Každý ho známe a je nedílnou součástí noční, ale i denní oblohy. Je to náš nejbližší soused. Ovlivňuje projevy života na Zemi, jako jsou například slapové jevy – příliv a odliv. Měsíc neboli básnicky Luna, jako taková nesvítí, pouze odráží světlo vyslané Sluncem. Proto můžeme vždy vidět jen jednu jeho část. Tyto části nazýváme měsíčními fázemi (nov, první čtvrt, úplněk, poslední čtvrt), kterými jsem se ve své práci více zabývala.

1.1 Fáze Měsíce

Střídání měsíčních fází se opakuje v intervalu 29,5 dne a v odborné terminologii toto označujeme jako synodický měsíc. Celkem máme osm fází, ale pro nás budou důležité čtyři hlavní fáze, a to nov, první čtvrt, úplněk a poslední čtvrt. První čtvrt je jinak známa písmenem D, protože Měsíc dorůstá. Poslední čtvrt naopak písmenem C, jako couvá. Zajímavost o těchto písmenech je, že „na jižní polokouli toto pravidlo neplatí, protože Měsíc tam vidíme vzhůru nohama.“²

1.2 Působení Měsíce

Jak měsíční svit ovlivňuje člověka? Například v přírodě, když je Měsíc v úplňku, poskytuje tolik světla, že ani nepotřebujeme pouliční osvětlení. I proto se občas za večerních procházek necháme unést jeho svitem. Zář úplňku má často na svědomí problémy se spánkem lidí. Proč tomu tak je není zcela jisté. Vědci se nedokáží plně shodnout. Možné je například to, že nám předci předali jakési dědictví v této podobě, protože pravěcí lidé byli při úplňku více odhaleni okolnímu nebezpečí, a tudíž byli více ve střehu. Mozek také při této měsíční fázi může být citlivější a nechat se snáze vyrušit vnějšími vlivy.³

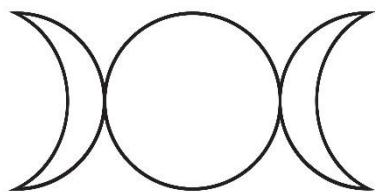
² Gabzdyl 2013, s. 38.

³ HAVELKOVÁ, Silvie a Kristýna HLADÍKOVÁ. *Nemůžete za úplňku spát? Přečtěte si, co na to říkají vědci* [online]. 7. duben 2020 [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: <https://radiozurnal.rozhlas.cz/nemuzete-za-uplnku-spat-precete-si-co-na-rikaji-vedci-6234698>.

Měsíc je také spojen s vlkodlaky. Můžeme na ně narazit v mnoha vyprávěních, v seriálech či filmech. Záře úplňku je tam tak silná, že se lidé promění ve vlkodlaky, nelidská stvoření.

A jaká symbolika je spojena s Měsícem? Existuje tzv. Symbol trojné bohyně, kdy se tři fáze Měsíce připodobňují k řeckým bohyním. Tento symbol obsahuje dorůstající srpek,

úplněk a couvající srpek. Písmeno D představuje Artemis (bohyně lovu a Měsíce)⁴, mladou dívku, divokost, nové začátky a okouzlení. Úplněk symbolizuje bohyni Seléné (zosobnění Měsíce, v Římě se nazývala Luna – latinsky Měsíc)⁵, matka, představuje plodnost, zralost a naplnění. A naposledy, písmeno C, máme bohyni Hekaté („řecká titánka, patronka cest, křižovatek, porodů, mládeže, vládkyně tajemných sil, měsíce, noci a podsvětí“)⁶, stařenu představující moudrost, klid, ale i regeneraci a transformaci.⁷

Obrázek 1 – Symbol trojné bohyně

Nov tuto symboliku postrádá, protože není v této fázi Měsíc vidět.

Jak působí Měsíc na přírodu? Podle Giovanni Riccioliho, který na Měsíci pojmenoval moře, následovně. “Měsíční moře“ dostala názvy dle toho, jaká část je zrovna při určité fázi měsíce osvětlena. První čtvrt, znázorněna písmenem D, je údajně příznakem pěkného počasí. Naopak poslední čtvrt – C má na svědomí deště, oblačno, s tím ale spojenou vláhu. Samozřejmě toto tvrzení nemůže být úplně pravdivé, protože by tomu tak muselo být na celé planetě najednou.⁸

Lunárním cyklem se řídí také některá zvířata. Například červ Palolo (*Eunice viridis*), který se rozmnožuje vždy jednou za rok, a to přesně v den, kdy nastává listopadová poslední čtvrt.

„Toho dne vyplavou zadní části červů, naplněné rozmnožovacími buňkami, v ohromném množství na hladinu moře.“⁹ Toho využívají domorodci například z ostrova Fidži nebo ze Samoi a tyto části jedí.

⁴ Artemis. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. Wikimedia Foundation [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Artemis>.

⁵ Seléné. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. Wikimedia Foundation [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Sel%C3%A9n%C3%A9>.

⁶ Hekaté. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. Wikimedia Foundation [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Hekat%C3%A9>.

⁷ Gabzdyl 2013, s. 147.

⁸ Tamtéž.

⁹ Tamtéž, s. 137.

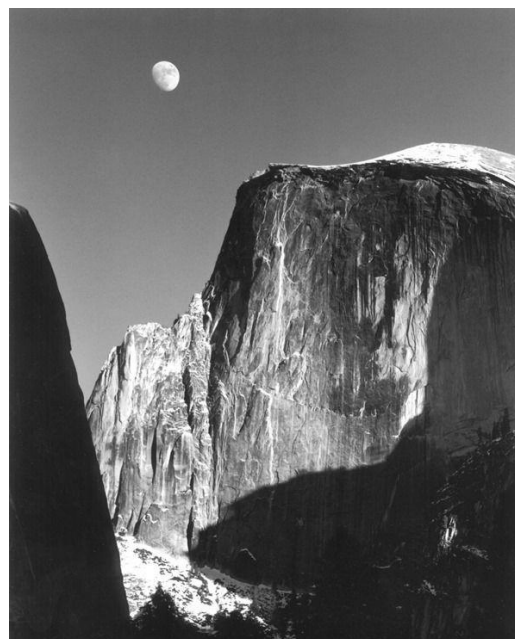
1.3 Měsíc v umění

Umělců, kteří ve svých dílech použili téma Měsíc, nebo se jím zabývali, nebylo zrovna málo. Není divu, je to nejen náš nejbližší soused, ale také nás doprovází každý den, je pro mnohé kultury posvátný a je spjat s mnohou symbolikou, proto není tak těžké se o něj zajímat.

Jedním z prvních umělců, kterého zmíním, je známá kapela Pink Floyd. Všichni jistě známe jejich album „*The Dark Side of the Moon*“, neboli v překladu „*Temná strana Měsíce*“. Tím ale nezamýšleli doslovnou odkloněnou stranu Měsíce, kterou nevidíme. Vzali ho jako metaforu a přirovnali ho tím k temné stránce lidské osobnosti.

Dalším umělcem byl fotograf Ansel Adams. Vyfotil měsíc nad horou a fotografii pojmenoval „*Měsíc a Half Dome*“. Na fotografii můžeme vidět Měsíc přímo nad skálou. Autor přesně věděl, kdy se tam objeví a povedlo se mu jej zachytit velmi umělecky. Můžeme najít mnoho fotografů, kteří se tento snímek snaží napodobit a některým se to daří velmi úspěšně.

Posledním umělcem, kterého zmíním, byl malíř Caspar David Friedrich (5. září 1774–7. května 1840)¹⁰. Na obraze „*Muž a žena pozorující Měsíc*“ zaznamenal za temnými postavami skrze stromy zapadající srpek Měsíce. Zde je také vidět, že měl umělec noční oblohu napozorovanou. Měsíc má totiž správný sklon.¹¹

Obrázek 2 – Ansel Adams "Měsíc a Half Dome"

¹⁰ Caspar David Friedrich. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. Wikimedia Foundation [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Caspar_David_Friedrich.

¹¹ Gabzdyl 2013.

1.4 Pohádky vs. Realita

Kde najdeme více zmínek o působení Měsíce než v pohádkách? Už od počátků prvních pohádek a bájí se vyprávění často opíralo o „měsíček“. Víly a lesní bytosti tančily a objevovaly se za svitu měsíce. Magické věci se děly za svitu měsíce, většinou za úplňku. Hlavní hrdina míval úkol, který musel vykonat za úplňku s tím, že se jen tehdy povede. To samé platí u bylin, které se trhají pouze, když na obloze září kulatý měsíc.

Obrázek 3 – Caspar D. Friedrich "Muž a žena pozorující Měsíc"

Sama jsem s tímto měla zkušenost. Vlastním náramek s kamínky, který by mi měl přinášet do života energii, klid a podněcovat intuici. Vzhledem k faktu, že tomu věřím, nosila jsem ho. Ze začátku, i díky své víře, se mi s náramkem stávaly hezké věci, ale od určité doby vždy, když jsem si náramek vzala, nedařilo se mi vůbec. A tak jsem ho odložila, protože jsem si byla jistá, že za vše může právě on. A teď přichází potvrzení měsíční síly. Jedna známá mi poradila umýt náramek ve vlažné vodě a nechat ho za svitu měsíce uschnout. Síla náramku by se tak měla obnovit a vrátit zpět.

Ačkoli ne vše, co slyšíme z pohádek, je i naší realitou. Pohádky se přikrášlují, ale trocha pravdy je v nich vždy zakořeněna. I takové babské povídačky jsou pravdou, a to hlavně u bylin. Sběr bylin za úplňku se využívá také v zahradnictví. Existují i příklady stříhání si vlasů v jedné z fází měsíce, nebo dodržování určitého stravování.

Koneckonců sami se můžeme rozhodnout, čemu věřit a čemu ne.

2. Autor

Odkloníme se na chvíli od Měsíce a povíme si více o autorce, díky které to celé vzniklo. Pro mou bakalářskou práci jsem chtěla vytvořit ilustrovanou knížku k textu. Proto jsem oslovila jednu mou známou, která se věnuje psaní poezie. Líbí se mi její styl smýšlení, tak jsem si řekla, že by to mohlo být to pravé, co hledám.

S básničkou se mi pracovalo dobře. Vzhledem k tomu, že nebyla čistě můj klient, ale propůjčila mi své básně, výsledná práce byla víceméně podle mých představ. Nutno podotknout, že jsme si i přesto v mnoha věcech notovaly.

2.1 Básně

V publikaci, která je dělena do čtyř částí nalezneme 16 básní. Autorka vybrala básně přímo hodící se k jednotlivým částem knížky. Pro to, abych vymyslela koncept celé knížky mi velmi pomohlo, jak o svých básních mluvila. Tudíž jsem nemohla svou práci ochudit o rozhovor a o předání informací, které tak pomohou k pochopení celé sbírky. Díky tomu, že vše, co jsem zjistila při rozhovoru, bylo obohacující, rozhodla jsem vypíchnout hlavní linii autorčina příběhu. Celý rozhovor jsem uvedla v příloze.

2.2 Rozhovor

Na otázku „Co tě přivedlo k psaní básní?“ mi autorka dala odpověď „Víceméně náhoda“. Začala vyprávět příběh o tom, jak psala veršované básně pro své kamarády jako blahopřání a díky tomu ji jeden známý přivedl na internetový literární server, kde začala sdílet své poezie s jinými poetickými dušemi. Můžeme ji najít pod pseudonymem Básněnka. Psát nezačala v raném věku. K tomuto koníčku se dostala až roku 2012 ve svých 49 letech.

Jedna z věcí, která mě nejvíce zaujala bylo, jak autorka postupuje při psaní svých básní. První bod, který si vytyčí, je nadpis. Od něj poté postupuje až ke struktuře celé básně a podle jejích slov báseň „češe“ dokud není podle představ. Ne však déle jak 10 minut.

Kdy takový básník básně píše? Určitě se musí naladit na jinou hladinu uvažování a musí „rozostřit mysl“. Například mi autorka sdělila, že cestou autobusem si všimá mnohých nápisů, které si zaznamená a později je použije jako nadpisy básní. K těm text sám musí dojít.

Oblíbeným tématem psaní uvádí život a pocity z něj. Její motto je „Jsem tady pořád a ještě žiju“. Příklady si také bere z životních milníků svých přátel. Ty jsou pro ni důležité inspirace. Hlavními body v básních jsou přes všechno pocity. Autorka sama říká, že „z básně musí prýštit určitá šťáva“. I u vlastních básní cítí emoce a občas jí doženou k slzám či smíchu. Další věta, kterou budu citovat je „Z básně musí prýštit pocity, pakliže neprýští, a je to jenom řemeslně zpracované a uměle sestavená slova, i třeba rýmovaná, a nemáš z toho žádný pocit, tak je to pasé, to je špatně.“. Zde je zřejmé, jak jsou pro autorku pocity důležité.

To mě vedlo k další otázce, která zněla „Je možné, že každý může mít z tvých básní jiný pocit?“. Dověděla jsem se, že to určitě možné je. Stejně jako, když si dva různí lidé čtou stejný článek a zapamatují si z něj něco jiného, tak i lidé, co budou číst její básně, odejdou s jinými pocity.

Když odbočím od tvorby básní, další mé zaměření bylo zjistit, kde se básnířka všude prezentovala. Mnohokrát vystupovala jako host ve veřejných čteních. Například v městské knihovně v Praze na Lužinách, v čítárně Unijazz, v klubu Jiný kafe, na Jindřišské věži u básnířky Petuly Heindriche a v mnoha dalších. Sama také organizovala své poetické pořady. Skrývalo se za nimi mnoho úsilí. Párkrát si na pomoc pozvala kolegu písničkáře, aby akci uvedl s ní.

V tomto bodě mě zajímalo, jaké zkušenosti má s ohlasy u mladších lidí. Na akcích je různorodé obecenstvo, uvedla věk 40 až 70 let. Ovšem u toho se nezastavila. Ačkoli v mladší generaci již básníků ubývá, setkala se s pár exempláři z gymnázií. Podle jejího názoru, každá báseň zaujme jiné obecenstvo.

Faktem je, že „je rozdíl v tom, když se báseň čte nahlas, anebo když jí čteš ty sama z knihy“. Díky této poznámce jsem ve své práci zahrнула také audio knihy, kdy si čtenáři mohou poslechnout přímo autorčin přednes, tak, jak má správně znít.

Mezi své oblíbené básníky vyjmenovala maminku herce Hynka Čermáka – Jarmilu Hannah Čermákovou. Dále Jana Skácela a internetové kolegy z literárních serverů libres.cz a litweb.cz.

Vzhledem k tomu, že jako bakalářskou práci tvořím publikaci autorčiných básní, zeptala jsem se, zda již vydala nějakou sbírku. Dle jejích slov, vydala dvě – Siamské večery a Kaviár z pohoří ryb. Siamské večery vydala skrze nakladatelství Nová forma a Kaviár z pohoří ryb u pana Jana Medka, který sídlí v Jindřichově Hradci. Obě knihy vydala na vlastní náklady. „Pokaždý jsem prodala asi 30 sbírek. Každý z mých kolegů říká, že se na básních nezbohatne, ale to není o zbohatnutí, spíš jsem to udělala z důvodu osobního vyjádření.“ Také zmínila, že sbírky tvořila proto, aby na ni měli synové památku.

Rozhovor s autorkou mi hodně pomohl. Jak k většímu pochopení poezie, tak k vymyšlení celkového konceptu knihy. Chtěla jsem tedy všechny pro mě důležité odpovědi z rozhovoru obsáhnout do textu mé bakalářské práce. Kdybych zde měla vypíchnout pár věcí, které mě v rozhovoru zaujaly, bylo by to například zjištění, kolik poetických pořadů existuje. Příjemně mě překvapilo, že je stále tolik lidí zapálených do psaní poezie. Také autorčina síla a vůle do života a pohled na realitu. Když se s ní sejdete, číší z ní jistota

a pochopení. Má okolo sebe cosi, co vám nedá jí nerespektovat. Jelikož sama básně nepíše, část, kdy vyprávěla o postupu při psaní básní a o tom, jak dlouho jí napsání takové básně trvá, mi přišla velice zajímavá.

Nakonec bylo hezké slyšet, že k poezii přišla, jak se říká, “ jako slepý k houslím“. Autorka sama uvedla, že k psaní jí přivedla „víceméně náhoda“.

Jako ukázkou básně jsem vybrala jednu s názvem Podreč. Vybrala jsem si právě tuto, protože podle autorky je pro ni jednou s nejvíce emocemi.

Podreč...

mám ráda med
ten tmavý lesní
lepší se mi líně na prsty jako klaustrofobické vzpomínky
na vlastní dětství

/ lvi potřásají těžkou hřívou a mají břicha naditá nemocničními košilemi /

kdosi sténá pod zástěrou tučného světa

chci být

Planá Plavá Pěstěná

Štěstěna?

prošla jsem tolika zpovědnicemi kadeřnických křesel
a snad proto odříkávám zapovězené Miluji s lehkostí sobě vlastní

Otče náš jenž jsi na nebesích...

nikdy

nikdy bych neřekla nahlas že se mi bude stýskat...

mami

Jak můžeme vidět, báseň je velmi těžká. Autorka používá různé metafory a slovní spojení, které na první pohled k sobě nijak neodkazují. O čem tedy báseň vypovídá?

Básnířka píše o smrti své matky, vzpomíná na ni, na to, jak s ní v dětství příliš nevycházela. Proto „klaustrofobické vzpomínky na vlastní dětství“. Matka je připodobňována ke lvici, která je hrdá. V dětství ji autorka musela poslouchat na slovo a matka ji nebrala příliš v potaz. Ke konci básně přirovnává kadeřnictví k jakési zpovědnici. Jak všichni víme, kadeřnice si rády povídají a většinou v jejich křeslech projde více drbů než kdekoli jinde. Díky této zpovědnici je pro autorku lehčí říci slovo „miluji“ a nepřikládá mu takovou váhu. Nemocniční košile znázorňují hospic, kde před smrtí matka pobývala. Na konci básně přichází k závěru, že přestože si s matkou tolik nerozuměly, stýská se jí po ní.

3. Poezie a umění

Již od nepaměti se autoři poezie spojovali s uměním. Byli to hlavně nepochopení umělci. V této souvislosti mě napadá básník Francesco Petrarca, který napsal Sonety Lauře. Psal o své platonické lásce k dívce jménem Laura, kterou sledoval den co den a psal na její počest básně.

Poezie jako taková, pokud je moderní, je poměrně těžká pro zavděčení se většímu počtu lidí. Starší knihy poezií jako lyricko-epický veršovaný útvar Kytice od Erbena, Máj od Karla Hynka Máchy, nebo třeba již zmíněné Sonety Lauře, se díky povinné maturitní četbě dostávají do povědomí samy. Můžeme si přesto povšimnout, že v povinné četbě se poezie objevuje ze všech tří žánrů nejméně. Vede próza, za ní drama a poslední až poezie. Je tomu tak proto, že lyrickým útvarům je často těžké porozumět, a tak není poezie příliš oblíbená. Člověk musí více přemýšlet.

I v dnešní době se poezie vnímá spíše jako něco uměleckého. Často se objevuje jako podnět ke zhotovení obrazů. Může se ukázat také na různých vernisážích, kdy si malíř, či fotograf pozve na své otevření výstavy právě básníka, a tím celou věc zahájí. Již jsem byla na pár takových vernisážích. Většinou se básně hodí k dílům vystavujícího autora, a tak podpoří danou akci. Vzhledem k tomu, že na podobných výstavách se setkáme hlavně s umělecky smýšlejícími lidmi zajímajícími se o umění, je dost možné, že oslovíme poezií širší publikum. Proto si myslím, že poezie a ostatní umění jdou ruku v ruce.

4. Básně a ohlas u generací čtenářů

Už když jsem si vybírala téma mé bakalářské práce, chtěla jsem zjistit, jak si poezie vede u různých generací. Vytvořila jsem tedy dotazník a rozeslala ho mezi rodinu, známé a kamarády. Kamarády mám jak z uměleckých oborů, tak z oborů umění vzdáleným. Již když jsem rozesílala dotazník, věděla jsem, že přátelé ze sesterských odvětví mé práce budou dávat kladnější ohlasy.

Dotazník se skládal z devíti otázek včetně otázky věkové. Snažila jsem se, aby každá věková kategorie měla alespoň jednoho až tři zástupce. (grafy přikládám do přílohy)

Na dotazník mi odpovědělo 40 lidí, z toho nejvíce respondentů ve věku 18-25 let. Na tuto věkovou kategorii jsem chtěla poukázat nejvíce. Odpovědi se v mnoha případech lišily a jak jsem již zmínila, velký skok byl u lidí z uměleckých oborů.

První otázka byla tedy na zadání věku respondenta. Druhá jednoduše „Líbí se ti poezie?“. Zde jsem zadala jednotné odpovědi „Ano“, „Ne“ a „Jak která“. Nejvíce lidí vyplnilo poslední možnost, hned v závěsu možnost první.

Třetí otázka byla „Proč se ti líbí/nelíbí poezie?“. Odpovědi byly rozmanité. Mnohokrát se objevily odpovědi jako „Nerozumím ji“ nebo „Nevyznám se v ní“. Více jsem se setkala s odpovědi kladnými. Co mě potěšilo, byla zmínka o emocích. Ke každé doplňovací odpovědi se našli alespoň dva lidé, kteří se o tento pojem opřeli. Níže vypíši pár responzí, které se mi líbily.

„Pro mě je to divný způsob vyjadřování. Ale když mi přítel složí báseň je to moc hezké, ale jen protože vím, že mě miluje a píše ji tak, že tomu i já rozumím. :D“

„Některá poezie vyobrazuje obyčejný text jako něco hezčího a tajemnějšího, z básniček vznikají písničky a já miluju hudbu.“

„Je to expresivní, upřímná a “čistá” forma vyjádření.“

„Je v ní hodně něhy a romantiky.“

„Poezii nečtu, ale měla jsem ji ráda na poslech.“ (Za tuto odpověď jsem byla ráda, protože poslech do své práce mám zakomponovaný)

„Některé nerozumím. V některé naopak vidím sama sebe, mé zážitky.“

„Není to zdouhavé na čtení jako próza, je to umělecký zážitek :) ale fakt“

„Líbí, neboť dokáže člověka na chvíli zastavit, potěšit ducha, zamyslet se a najít v ní i něco nového. Zvláště básně o lásce.“

„Stručný děj a krásný přednes“

„Uvádí obyčejné věci do nových souvislostí. Nekonečné možnosti formy i obsahu.“

„Vidím v ní něco navíc a líbí se mi její užití ve čtenářově životě.“

Čtvrtá otázka zněla „Jakou poezii jsi četl/a a líbila se ti?“. Zde jsem chtěla zjistit, jak moc je poezie zapomenutá či nikoli. Zase se odpovědi často opakovaly, jako například dílo Karla Jaromíra Erbena Kytice, Máj od Karla Hynka Máchy, Maminka od Jaroslava Seiferta, nebo Havran Edgara Alana Poea. Ovšem se našly i odpovědi více popisné.

„Moc poezii sama od sebe nečtu, stydím se za to“

„Mám ráda poezii Františka Hrubína“

„Cokoliv od Ivana Wernische, Jana Skácela, Václava Hraběte, Jiřiny Salaquardové, Lawrence Ferlinghettiho“

„Dlouho jsem poezii nečetla, naposledy se mi vybavuje Jiří Wolker.“

„Karel Hynek Mácha Máj, Med ve vlasech; jinak si konkrétní díla nepamatuju, ale v češtině na gymplu se mi toho líbilo hodně, ale v současnosti už se mi to nenabízí.“ (Ačkoli byl dotazník anonymní, vím, že tuto odpověď napsala má nynější spolužačka. Je tedy pěkné slyšet, že naše generace stále ještě nezanevřela, dokonce se poezie dožaduje.)

„Květy zla, Veřejná růže...“

„Máchu, Tomana“

„Klasiku českých básníků v mém mládí a dospívání, např. Kytice a Máj. Při první lásce mě oslovily Sonety.“

U otázky „Čteš současnou poezii?“ se sešlo nejvíce odpovědí „Ne“. Ale dala jsem také otevřenou odpověď, kde se mi sešlo pár zajímavých poznatků.

„Moc ne ale nebráním se jí za každou cenu“

„Pár veršů si občas přečtu“

Následující otázka obsahovala znovu doplňující odpověď. „Znáš nějaké současné autory poezie? Pokud ano, jaké?“. Zde to bylo půl na půl. Vyšlo najevo, že dřívější poezii lidé znali hlavně ze škol a povinných čteb. Proto taky autoři jako Karel Jaromír Erben a jiní. I tak pár responzí obsahovalo současné básníky. Tři respondenti napsali Rupi Kaura, ostatní se lišili.

„Nohavica texty jeho písniček jsou pro mě jako poezie ta současná“

„Vít Slíva, Milan Ohnisko, Bogdan Trojak“

„Gregory Corso“

„Pavel Srut“

„Bohužel ne, zas se stydím ..“

Na otázku „Lákalo by tě navštívit otevřené čtení básní?“ byl výběr ze tří odpovědí. „Ano“, „Ne“, „Záleží, jaké básně by to byly“. Poslední možnost jsem dala hlavně proto, že zde nemusí být možné říct přímé ano či ne. Všechny básně jsou jiné a nelíbí se všechno všem. Někdo bude radši na čtení např. básniček od Hrubína, jiný na více těžkých a hlubších

tématech. Finální graf se rozdělil skoro přesně na třetiny. Jsem ráda, že se veřejné čtení básní v dnešní době drží a nezavrhlo se.

Na předposlední otázku jsem vybrala jednu báseň z knihy a získala reakce přímo na poezii se kterou pracuji. Zněla „Líbí se ti tato báseň?“. Odpovědi byly klasicky „Ano“, „Ne“, nebo doplňovací. Chtěla jsem získat zpětnou vazbu i s vysvětlením, proč. Přes půlku grafu byla odpověď „Ano“, 13 lidem se báseň nelíbila. A co se týče poslední, poznatky vypadaly následovně a nutně nebyly záporné.

„Po prvním přečtení mě to nijak neoslovilo, proto jsem si nechala odstup a přečetla znovu a znovu. Asi bych sbírku v obdobném stylu zvládla.“

„Ano i ne, líbí se mi ten nápad skrýt význam za slova i téma“

„Smíšené pocity“

„Asi se to moc divně rýmuje“ (Zde vidíme ukázkou, kdy autorka v rozhovoru zmínila básně, které se čtou lépe, jako veršované. Ne každý je otevřený básním, které nutně rýmované být nemusí.)

Poslední otázka „Jaký máš z předchozí básně pocit“ pro mě byla stěžejní. Stalo se přesně to, co jsem si myslela. Jak jsem psala výše v mé práci, každý může mít na stejnou báseň jiný náhled a jinou výchozí emoci. Z odpovědí je to víc než jasné. Nad některými jsem se i zasmála.

„Zmatený jak včelka z jara“

„Dá se jí porozumět, jsou v tom ale určitě skrytá poselství“

„Není to lehká báseň, která se dá pochopit jenom přečtením. Musí se přemýšlet nad pointou, co se tím chtělo sdělit“

„Je možná trošku depresivní, ale každý ji odebere jinak“ (Tato odpověď mluví za mě. Nikdy není jedno pochopení pro všechny.)

„Nostalgie, smutek, beznaděj“

„Hezký mrazivý“

„Cítím chlad“

„Smrt je všude kolem nás“

„Příjemný pocit odplouvání zimy.“

„No nějak to ve mně nic nevyvolává, přijdou mi ty věty tak random, že si pod tím nedokážu nic představit“

Další odpovědi si byly dost podobné a hlavně jednoslovné, jako například pocit smíšený, děsivý, úzkostný, neklidný, smutný, odpudivý. Ale naopak byly také pocity uklidnění, smíření.

Jsem ráda, že dotazník dopadl, jak dopadl. Získala jsem mnoho zajímavých a nových pohledů na poezii jako celek, či na různé části.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

1. Koncept

Jako záštitu celé sbírky básní, jsem si zvolila Měsíc. Přesněji řečeno čtyři hlavní fáze Měsíce. Knížka básní je rozdělena do čtyř částí, kdy každá část představuje jednu fázi a ta následně obsahuje čtyři básně určené přímo pro ni. Celkový počet básní je tedy šestnáct. Jak autorčiny básně, tak i Měsíc se svými fázemi působí na pocity a chování člověka. Proto jsem jednotlivé části doplnila určitým pocitem, který doplňuje vyznění básní. Samozřejmě ne všichni čtenáři budou mít stejný pocit při určitém měsíčním cyklu, stejně jako při čtení těchto básní. Emoční projevy člověka pod vlivem Měsíce jsem pojala formou metafory.

První fáze, nov, představuje melancholii. Může to být nový začátek, znovuzrození, ale také osamění.

Druhá fáze, první čtvrt (D), obsahuje pocit naděje. Tak jako Měsíc dorůstá z tmavého novu, i nám přibývá pocit světlé naděje vtělené do dorůstajícího Měsíce.

Třetí fáze, úplněk, ukazuje úplnost. Měsíc v úplňku je zářivý, kulatý a velký. Stejně jako pocit naplnění, ať již vnitřního, či jiného. Je to pocit, kdy se nám dostává něčeho dostatek. Samozřejmě se mohou vyskytnout také pocity jako úzkost nebo sentiment. I tak jsme Měsícem v úplňku přitahováni.

Poslední čtvrtá fáze, poslední čtvrt (C), má v sobě pocit provokace. Tyto čtyři básně jsou napsány po určitém emočním vypětí. Přesně tak, jako nás Měsíc provokuje tím, že znovu ubývá. Jsme citlivější a něčeho se zbavujeme.

Koncept by měl hlavně držet knihu pohromadě a podporovat ji.

2. Ilustrace

Knihu doprovází ilustrace Měsíce ve všech čtyřech fázích. Vytvořený je akvarelovými barvami, a poté naskenovaný. Nachází se na úvodních stránkách částí knih, ale také v dalších ilustracích. Aby Měsíc opravdu provázel čtenáře celou knihou, zakomponovala jsem ho jako pozorovatele do každé z ilustrací.

Jednotlivé ilustrace doplňují básně pro lepší vcítění se do duše knihy. Je jisté, že pokud se v knize objevují obrázky, lépe se čte a máme z ní větší požitek. Tyto ilustrace následují básně, jejich verše, slova a jsou tvořeny pocity. Stylově jsou básně zhotoveny třemi

technikami. Tužka, černý tenký fix a akvarel. Mezi některými kroky proběhlo i skenování a doplnění o již zmíněný akvarelový Měsíc. Postupným skenováním získaly ilustrace zajímavější patinu a s ní i starobyklý vzhled, který se hodí k celkovému pocitu z knihy. Pokud se podíváme na ilustrace, okolí s akvarelem připomíná mraky tvořící se kolem Měsíce, kdy skrz ně prostupuje jeho svit. Dále nakreslené výjevy mohou znázorňovat proměnlivost v mracích. To, kdy každý z nás skládá z mraků příběhy a vidí různé postavy či věci. Metaforicky bychom mohli vše připodobnit snům. Kdy jindy se nám mísí více pocitů nežli ve snu.

Když se zaměříme na celkové vyznění publikace, moje představa byla taková, aby kniha nevypadala zvlášť noblesně, či moderně. Chtěla jsem i do ní samotné vložit určitý požitek, tak jako do ilustrací a autorka do svých básní. Měsíc je tu déle než všichni z nás. Nekřičí jasnými barvami, tak ani má kniha nepoutá přehnanou a podbízivou pozornost.

3. Výběr papíru a vazba

3.1 Papír

Co se týče výběru papíru, na mé knize jsem chtěla, aby mírně vystupoval nad obsah. Již na začátku bylo jasné, že vyberu buď recyklovaný, se strukturou, či další přidanou hodnotou. Už jen aby doplnil celý koncept Měsíce a pocitů. Nakonec jsem narazila na papír, mírně nažloutlý, obsahující pod určitým světlem třpytivé částičky. Papír se příznačně jmenuje Měsíční svit, a přesně tak i vypadá. Na ilustracích a Měsíci tyto části vyčnívají a přidávají jim hloubku.

Není to ale jediný papír, který jsem použila. Knihu jsem chtěla něčím obohatit, a tak jsem přidala barevný pauzovací papír. A jak přesně do mého konceptu právě tento druh zapadá? Tvoří zákryty Měsíce. Jelikož z nebe nikdy náš soused nezmizí a pouze se zahalí do tmy. Stejně tak tento výjev demonstruje právě pauzovací papír. Dlouho jsem hledala různé barvy a styly tohoto papíru. Kdo by řekl, že najít barevný pauzovací papír bude těžké. Potýkala jsem se s tím, kdy mi mnoho prodejců sdělilo, že takové papíry se již přestávají vyrábět, a tudíž mi nemohou nijak pomoci. Chtěla jsem, aby pauzovací papír, který použiji, nebyl obyčejný. Přemýšlela jsem nad různými strukturami a dalšími zajímavostmi, se kterými by mohl tento papír vyčnívat. K mému zklamání jsem nakonec bohužel nic blízkého mé představě nenašla. I přes to jsem našla barevnost papírů, která mi sedí do koncového

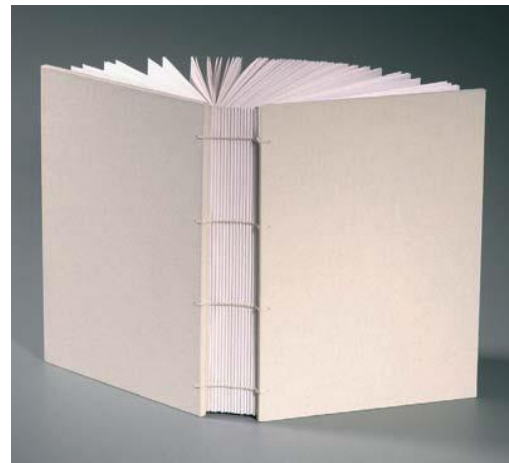
vzhledu knihy, a konec konců jsem nejspokojenější s tím, co jsem našla a pro co jsem se rozhodla.

Když už se v celé publikaci objevuje číslo čtyři, rozhodla jsem se v něm pokračovat a vytvořit čtyři ekvivalenty barevnosti knihy. Barvy, které jsem zvolila, jsou modrá, bledě modrá, fialová a světle růžová. Jelikož Měsíc můžeme na nebi pozorovat i za denního světla, každá z ekvivalentů knihy představuje určitou část dne. Tmavší modrá znázorňuje noc, tedy část dne, kdy je Měsíc nejvíce viditelný. Bledě modrá naopak jasný den bez mraků, kdy na jedné straně je celý zalitý sluncem, ale také lze zahlédnout Měsíc. Fialová je večer, kdy Slunce zapadá a obloha se zbarvuje do různých odstínů fialové, růžové či červené. A naposledy světle růžová, která se objevuje při východu slunce.

3.2 Vazba

Jako vazbu jsem zvolila tzv. koptskou vazbu. Je to typ vazby, kde vidíme sešitý hřbet knihy. Z té pak máme dojem, že je nám blíž a nepůsobí strojeně. Nejen to je její přednost, ale také to, že se s knihou může lehce manipulovat a otevírat ji. Koptská vazba pochází z 6. století, kdy byly desky zhotovovány z listů papyru slepených k sobě a poté potaženy kůží.¹²

Vzhledem k tomu, že tato vazba není na našem trhu příliš častá, mnoho knihařů ji ani nenabízí. Osobně mi to nevadilo, protože jsem si vazbu chtěla vytvořit sama. Pokud bereme v potaz, že publikace nebude vycházet ve velkém nákladu, a tudíž nebude k prodeji v okolních knihkupectvích, ruční vazbu si můžeme dovolit. I tak mě nemožnost najít knihaře tvořícího koptskou vazbu zarazilo. Na pár stránkách jsem dokonce viděla ukázky prací knihařství, kde se moje vazba objevovala. Avšak po kontaktování a následném osobním střetnutí jsem k mému zklamání zjistila, že nadále nic takového nedělají. Většinou to na stránkách mají proto, že tím chtějí předvést své možnosti, i když je již opakovat nechtějí. Po těchto všech

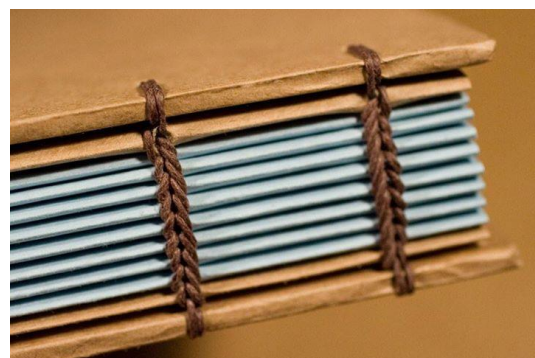
Obrázek 4 – Koptská vazba

¹² GAZDOŠOVÁ, Lucie. *Netradiční knižní vazby, historie a současné trendy* [online]. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2006 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: http://digilib.k.utb.cz/bitstream/handle/10563/2104/gazdo%c5%a1ov%c3%a1_2006_bp.pdf?sequence=1.. Bakalářská práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.

peripetiích jsem dostala kontakt na pana Hybnera ze školy UMPRUM. Hned jsem ho kontaktovala a dostala zpětnou vazbu, že se mohu stavit do školy. Po tom, co jsem mu vysvětlila, jakou vazbu potřebuji, řekl, že to není problém. Měla jsem radost, protože díky pomoci ze strany opravdového knihaře se knížce připiše větší profesionalita a kvalita.

Doprostřed přední obálky jsem vymyslela kruhový výřez. Znázorňuje téma celé knihy, Měsíc. Obálku jsem nechtěla nijak přezdobit, stejně jako vnitřek knížky, snažila jsem se o jednoduchost. Desky mají proto jen jednobarevný vzhled. Nenajdeme na nich ani název knížky. Ten najdeme až v kruhovém výřezu. Stejně jako máme čtyři barvy pauzáku, tak jsou i čtyři barvy desek. A která ze čtyř alternativ knih je ta hlavní? Pro mě určitě tmavě modrá s modrými deskami. Byl to můj prvotní návrh a z něj jsem poté odvodila další tři. Původně jsem chtěla desky udělat černé, jako noční obloha. Když se ale přidaly různé denní doby, návrh jsem změnila. Desky mi ke knížce vytvořilo knihařství Honsnejman. Domluva probíhala bez problému. Všichni byli velmi obětaví a přijímali mé požadavky, ať byly jakkoli náročné. Také mě překvapila jejich vstřícnost ve vypůjčení oboustranné lepící pásky, se kterou jsem nakonec sama připevnila pauzovací papír.

Do celkové vazby jsem přidala více drobností, které ucelí knihu. Například skrz publikaci vidíme v mnoha aspektech zahrnuté číslo čtyři. Čtyři fáze, čtyři básně v každé fázi, čtyři alternativy knížky, čtyři papírové svazky a čtyři prošíání u vazby. Těchto pár detailů si člověk může všimnout nebo nemusí. Záleží na oku pozorovatele.

Obrázek 5 – přiblížená vazba

4. Sazba a font

4.1 Sazba

S vhodným zvolením sazby knihy jsem bojovala. Od začátku jsem chtěla něco neobvyklého. Vše jsem chtěla držet v jednoduchosti. I když se to lehko řekne, těžší je uskutečnění. Většina básní, které jsem se rozhodla použít, byly příliš dlouhé. Ráda v knížce pracuji s volným prostorem, a tak mi větší množství slov dělalo problém. I to, že jsem chtěla každou báseň na jednu stránku mi nepomáhalo. Nakonec jsem zvolila usazení textu na horní hranu zrcadla stránky a vše zarovnala na levý praporek.

Velkou roli hrál i rozměr knihy. Osobně mi je příjemný čtvercový formát a jelikož jako hlavní prvek v knize mám Měsíc, tedy kruh, zdálo se mi to jako dobré podpoření celé

knihy. Avšak rozhodnout, jaká bude mít kniha rozměry, už tak lehké nebylo. Kvůli sazbě textu jsem několikrát rozměr knihy zvětšila, ale nakonec jsem se zastavila na velikosti 17 x 17 cm. Knihy poezie nebývají moc veliké, lidé si rádi poezie nosí s sebou. Ale toto není případ mé knihy. Tento formát je přiměřený obsahu a ilustracím. Sice se nevejde do malé náprsní kapsičky, ale i tak si ji můžeme nosit s sebou jako každou jinou knížku a požitky z ní jistě budeme mít také.

4.2 Font

Při vybírání vhodného fontu jsem projížděla mnoho možnostmi od patkových písem po bezpatkové. Hlavní pro mě bylo, aby font správně vyjadřoval ilustrace a propojoval je společně s papírem do jednoho celku. Původně jsem chtěla zůstat u patkového písma, protože v sobě mělo nádech starších publikací poezie. Následně jsem zjistila, že bezpatkové písmo se k mým ilustracím hodí více a propůjčuje tak knize alespoň trochu modernější vzhled. Font se jmenuje *Raleway* a obsahuje mnoho řezů. Vybrala jsem si klasický řez *Regular* pro obyčejný text, *Italicu* pro předmluvu a dovětek a tučný řez *Semibold* pro nadpisy básní. V *Italice* se mi líbí písmeno „k“, které je vytvořené psacím stylem.

Autoři tohoto písma jsou tři a jmenují se *Matt McInerney*, *Pablo Impallari* a *Rodrigo Feunzalida*.¹³

Toto ale není jediný font, který jsem použila. Jako třesničku na dortu jsem vybrala font *Moon Phases*. Přesněji to není písmo jako takové, ale znaky měsíčních fází. V textu v knize jsem tak nahradila pár liter „o“. A zase, abych dostávala opakujícímu se číslu čtyři, na dvojstránce básní jsem vždy vyměnila čtyři písmena „o“. Stejně tak, jako jsou části publikace *nov*, *dorůstající měsíc*, *úplněk*, či *couvající měsíc*, i litery fontu *Moon Phases* ukazují danou fázi ve své části.

Poslední, ale neméně důležitý font se nazývá *Perfograma* a je od *Františka Štorma*. Zajímavý je v tom, že je tvořen z teček a existuje jen ve verzálkách. *Perfogramu* nenajdeme přímo v knize, ale na webových stránkách a na bannerech. Jelikož se v knize opakuje kruh, ať už jako *Měsíc*, nebo jako ikonky místo písmene „o“, zdál se mi font jako dobrý finální doplněk. *František Štorm* má mnoho dobrých písem. Dává si záležet na detailech stejně tak, jako byl můj záměr u této knížky. Původně jsem si patkové písmo pro text v básních chtěla vybrat právě z jeho nabídky. Ale nakonec jsem použila bezpatkové.

¹³ *Raleway Regular* [online]. [cit. 2020-04-28]. Dostupné z: <https://cs.allfont.net/download/raleway-regular/>.

5. Bibliofilie

Jeden ze dvou propagačních forem této knihy, bude bibliofilie. Abych vysvětlila pojem bibliofilie, v překladu bychom ho mohli nazvat „knihomilství“. Takzvané bibliofilské tisky získaly svou oblíbenost především začátkem 20. století. Od běžné publikace se tyto tisky liší menším nákladem a jiným zpracováním knih. Často mívaly luxusní desky a bývaly tvořeny ručním papírem a ruční vazbou. A tak je tomu dodnes. Důraz je kladen hlavně na grafické a technické zpracování. Knihomilové existovali i ve Středověku, avšak v té době bylo písmo ve formě svitků.¹⁴

Podle doporučení jsem oslovila nakladatelství Aulos (Obr. č. 23, strana 57), které vlastní pár bibliofilských kousků. Po prvním kontaktu s nakladatelstvím jsem se setkala s ne moc kladnou reakcí. Pán, se kterým jsem jednala mi sdělil, že to již možné nebude. Má totiž zkušenosti, že se cena za náklady na knihy málokdy vrátí, a tedy nakladatelství z bibliofilii nic nemá. Každopádně po představení mé knihy mi majitel nabídnul možnost vystavení publikace, ovšem na vlastní náklady. Jelikož již od začátku jsem knihu chtěla tvořit sama, tato skutečnost mi nevadila. Následná komunikace s nakladatelstvím byla příjemná. Bylo to takové světlo všech mých komunikací s ostatními.

6. Audio knihy

Z rozhovoru s autorkou jsem se dozvěděla, že záleží na přednesu. Každý si básně může číst sám pro sebe, ať už v duchu, nebo nahlas předčítat někomu dalšímu. Ale vždy bude přednes znít různě, jinak od samotného autora poezie a jinak od čtenářů. Autor má jistou představu, jak by se jeho básně měly číst a jak má dílo znít. Tudíž jsem se rozhodla, že jako přidanou hodnotu k mé knížce, vytvořím audio s načtenými básněmi autorky samé.

S pořízením nahrávky jsem oslovila učitele naší školy, který mi již dříve s podobnou věcí vypomohl. Zaznamenání básní bylo díky profesionální technice úspěšné.

Z vlastních zkušeností vím, že přednes prezentované básničky mnohonásobně posune samotná díla výš. Je to o barvě hlasu, o dynamice. Rozhodovala jsem se nad nosičem nahraného čtení. První myšlenka byla ta, že odkaz na audio ke stažení přiložím ke knížce.

¹⁴ *Bibliofilie a typografické zajímavosti* [online]. 2018 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.techlib.cz/cs/82806-bibliofilie-a-typograficke-zajimavosti>.

Kdo by ji vlastnil, měl by k němu přístup. To mi však nepřišlo dostačující. Nakonec bylo rozhodnuto, že nosičem mluvených básní bude CD. Samozřejmě ne, jen tak ledajaké. Zvolila jsem takzvané Mini CD s průměrem 8 cm. Obvyklý nosič má totiž průměr 12 cm. Menší se mi zamlouval více, už jen z toho důvodu, že koresponduje s mým výřezem v deskách, který je 6 cm. Tento nápad je také lepší, protože nosič je přiložen přímo v knížce, a to na vnitřní straně zadních desek. Díky své velikosti, má být vhodnější, co se týče přenosu například v kapse, nebo v diáři. Zaměříme-li se na grafický vzhled CD disku, je na něm natištěný Měsíc, který nás provází celou knihou. Tím se jenně propojí s celkovým dojmem z publikace.

Když jsem začala hledat možnosti natištění potisku na nosič, znovu jsem zjistila, že jsem si nevybrala nejjednodušší věc. Spousta firem netiskla na CD s průměrem 8 cm a pokud ano, většinou jedinečně od cca 100 kusů. Po pár peripetiích a hledáních, byl můj život osvětlen a našla jsem firmu, která byla schopna přijmout mé požadavky. Když má objednávka dorazila, s hrůzou jsem zjistila, že mi sice CD natiskli, ale nikoli mini. Po obvolání a vysvětlení situace, mi byly zaslány původní nosiče. Paní byla velice milá a vstřícná, takže další problém nenastal.

Pro dokončení a nahrání audia jsem využila mého tátu, který má naštěstí s vypalováním hudby zkušenosti. Po pár nevydařených pokusech a kazových kusech se nám podařilo konečný produkt vytvořit.

Audio nenajdeme pouze na „mini cédečku“, ale také na webových stránkách, ke kterým jsem vytvořila grafickou úpravu.

7. Webové stránky

Jako podporu propagace knihy jsem zvolila webové stránky (Obr. č. 21, 22, strana 56). Obsahují informace o autorce, fotografie všech čtyř alternativ knih, informaci o nakladatelství, kde je možné publikaci spatřit a mé ilustrace, které doprovázejí básně. Na „webu“ lze najít knihu i ve formátu PDF, kde si jí kdokoli může prolistovat, aniž by vlastnil tištěný originál.

Když jsem měla v plánu tvořit webové stránky, věděla jsem, že budu muset najít někoho, kdo mi je zprovozní. K mému štěstí mám pár známých, kteří se programování věnují a jednoho jsem také oslovila.

Přidanou hodnotou na webových stránkách je tlačítko pro spuštění audia, které jsem již zmiňovala. Vzhledem k tomu, že knížek je velmi malé množství a v nakladatelství se objevuje jen jedna, audio by nakonec přišlo nazmar. Tímto způsobem se obsah knížky a její povědomí rozšíří pro více čtenářů, či posluchačů. Může to zvýšit i návštěvnost nakladatelství, kterému jsem svou knihu poskytla. Myslím, že je to dobrá alternativa.

8. Čtení básní (4 čtení jako 4 fáze)

Do budoucna by se jako podpora knížky uskutečnily čtyři veřejná čtení. Čtyři proto, že každé čtení by probíhalo o určité měsíční fázi. Určila jsem datum leden-únor 2021. Nov 13. 1., dorůstající měsíc 20. 1., úplňk 28. 1., couvající měsíc 4. 2. Nejen, že začneme nový rok novým měsícem, ale také dny připadají na dvě středy a dva čtvrtky. Díky tomu, že čtení budou přes týden, je větší pravděpodobnost, že se lidé staví a přispějí svou přítomností. Na víkendy většinou všichni odjíždějí pryč. V jednotlivých čteních se budeme věnovat dané fázi a poslouchat přednes básničky. Což skýtá možnost střetnout se s autorkou osobně a popřípadě s ní navázat diskusi.

A proč zrovna veřejná čtení? Už z rozhovoru s autorkou jsme se dozvěděli, že se zúčastnila a sama organizovala mnoho čtení. Je to tedy nejefektivnější a nejlepší způsob, jak shromáždit lidi zajímající se o poezii. Na tuto akci jsem vytvořila plakát (Obr. č. 20, strana 55), který uvede do obrazu potencionální návštěvníky. Může být vystavený po kavárnách, v knihovnách, či v menších galeriích. Jelikož jsou většinou tyto výstavní plochy zadarmo, je to pro naši potřebu ideální. Také proto, že nejvíce čtenářů poezie se soustředí právě v těchto místech.

Závěr

Na závěr bych chtěla zmínit, co vše mi práce na tomto „projektu“ přinesla. Vyzkoušela jsem si, co vše obnáší tvorba takové knihy. A to od konceptu až po realizaci. Potýkala jsem se s mnoha odmítnutími ze stran lidí, či firem. Ale i tak přebývalo více vstřícných lidí. Pokud mi nepomohli oni, doporučili mi někoho jiného. Co se týče autorky básní, pracovalo se mi s ní velmi dobře. Bohužel k jejímu zdravotnímu stavu se muselo změnit pár mých nápadů k realizaci, což nakonec nebylo na škodu. Naučila jsem se asertivnější komunikaci a setkala se se zajímavými lidmi ze společnosti knihářů. Ze začátku jsem se při řešení nejrůznějších problémů s realizací bála, že ztratím víru v lidstvo. Vypadalo to, že jsem si vymyslela nerealizovatelné. Naštěstí postupem času jsem se ubezpečila o opaku. Nikdy není nic černobílé.

Knižní práce se mi líbí a tato zkušenost mi jistě do budoucna něco přinese. Tvořila jsem i grafiku pro webové stránky a komunikovala s nakladatelstvím s bibliofiliemi. Výsledkem mé práce je i audio básní, které se objevuje nejen na CD v deskách knihy, ale také na samotném webu. Vyzkoušela jsem si tedy více odvětví mého oboru.

Příště bych si asi nevybrala do knížky pauzovací papír. Ačkoli mi v průběhu mnoho lidí říkalo, že se s ním nepracuje nejlépe, musela jsem si na to přijít sama. Časově mi vše vyšlo, i když to tak zprvu nevypadalo. Po počátečních peripetiích se věci uklidnily a začala jsem si sepisovat, kdy co zařídím. Jako plusy na tvorbě bakalářské práce bych určitě uvedla komunikaci s profesionály ve svých oborech, a tak přípravu na „skutečný“ život. Mínusy pro mě byly stresové situace, které jsou v takových situacích běžné. I to mě posunulo dál.

Seznam použité literatury

GABZDYL, Pavel. *Měsíc známý i tajemný: [fotografický atlas]*. Praha: Aventinum, 2013.

GILLETT, Roy. *Tajná řeč astrologie: ilustrovaný klíč k rozluštění tajemství hvězd*. Praha: Slovart, 2012.

HERRMANN, Dieter B. *Slunce, Měsíc, hvězdy: co vidíme na obloze*. Praha: NS Svoboda, [1999].

Internetové zdroje

Artemis. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. Wikimedia Foundation [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Artemis>

Bibliofilie a typografické zajímavosti [online]. 2018 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: <https://www.techlib.cz/cs/82806-bibliofilie-a-typograficke-zajimavosti>

Caspar David Friedrich. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. Wikimedia Foundation [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Caspar_David_Friedrich

GAZDOŠOVÁ, Lucie. *Netradiční knižní vazby, historie a současné trendy* [online]. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2006 [cit. 2020-03-11]. Dostupné z: http://digilib.k.utb.cz/bitstream/handle/10563/2104/gazdo%c5%a1ov%c3%a1_2006_bp.pdf?sequence=1.. Bakalářská práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.

Hekaté. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. Wikimedia Foundation [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Hekat%C3%A9>

HAVELKOVÁ, Silvie a Kristýna HLADÍKOVÁ. *Nemůžete za úplňku spát? Přečtěte si, co na to říkají vědci* [online]. 7. duben 2020 [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: <https://radiozurnal.rozhlas.cz/nemuzete-za-uplnku-spat-precete-si-co-na-rikaji-vedci-6234698>

Raleway Regular [online]. [cit. 2020-04-28]. Dostupné z: <https://cs.allfont.net/download/raleway-regular/>

Seléné. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. Wikimedia Foundation [cit. 2020-04-19]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Sel%C3%A9n%C3%A9>

Seznam obrázků a příloh

Obrázek 1 – Symbol trojné bohyně.....	11
Obrázek 2 – Ansel Adams "Měsíc a Half Dome".....	12
Obrázek 3 – Caspar D. Friedrich "Muž a žena pozorující Měsíc".....	13
Obrázek 4 – Koptská vazba.....	25
Obrázek 5 – přiblížená vazba.....	26
Obrázek 6 – Knížka Básněnka.....	48
Obrázek 7 – Knížka Básněnka, bílý nápis.....	48
Obrázek 8 – Knížka Básněnka, koptská vazba.....	49
Obrázek 9 – Knížka Básněnka, mini CD.....	49
Obrázek 10 – Knížka Básněnka, otevřená kniha.....	50
Obrázek 11 – Knížka Básněnka, dva pohledy.....	50
Obrázek 12 – Knížka Básněnka, rozložené knihy.....	51
Obrázek 13 – Knížka Básněnka, detail knihy.....	51
Obrázek 14 – Knížka Básněnka, dvojstránka textu.....	52
Obrázek 15 – Knížka Básněnka, detail textu + papíru.....	52
Obrázek 16 – Ilustrace nov.....	53
Obrázek 17 – Ilustrace dorůstající měsíc.....	53
Obrázek 18 – Ilustrace úplněk.....	54
Obrázek 19 – Ilustrace couvající měsíc.....	54
Obrázek 20 – Plakát na veřejné čtení.....	55
Obrázek 21 – Webové stránky, basnenka.eu.....	56
Obrázek 22 – Webové stránky proklik, basnenka.eu.....	56
Obrázek 23 – Nakladatelství Aulos.....	57
Rozhovor 1.....	36
Anketa 1 – Jaký je tvůj věk?.....	40
Anketa 2 – Líbí se ti poezie?.....	41
Anketa 3 – Proč se ti líbí/nelíbí poezie?.....	42
Anketa 4 – Jakou poezii jsi četl/a a líbila se ti?.....	43
Anketa 5 – Čteš současnou poezii?.....	44

Anketa 6 – Znáš nějaké současné autory poezie? Pokus ano, jaké?	45
Anketa 7 – Lákalo by tě navštívit otevřené čtení básní?	45
Anketa 8 – Líbí se ti tato báseň?	46
Anketa 9 – Jaký máš z předchozí básně pocit?.....	47

Přílohy

Rozhovor 1

Co tě přivedlo k psaní básní?

„Víceméně náhoda. Psala jsem pro svý kamarády veršovaný blahopřání, takový hlouposti pro pobavení. Jenom jsem chtěla vědět něco o těch lidech, o kterých budu psát, a to mi úplně stačilo. Nějak jsem to zveršovala a líbilo se to. A pak mi někdo napsal, že na internetu existují literární servery. Tak jsem se tam zaregistrovala a napsala jednu báseň, zrovna když jsem se dívala z pracovního okna do ponurého rána, kde ještě byla tma a padal sníh. A najednou jsem začala něco psát, v hlavě se mi něco začalo skládat. A tímhle to začalo. Začala jsem mít díky těmto serverům hodně známých. To zapříčinilo moje další akce s pořadama, psaním a vydáním knížek.“

Jak postupuješ při psaní básní?

„Od nadpisu. Tu báseň ještě takzvaně česu. To znamená, že udělám strukturu básně a pak mě napadne třeba jiný slovo, tak ho opravím. Nebo si přečtu báseň a řeknu ne ještě to není ono, a tak to opravuju dál.“

Jak dlouho básně píšeš?

„5-10 minut. Nikdy jsem nad básní nesešla dva dny, nebo 10 hodin, to nikdy nedělám. Dobrá báseň má být tak do 10 minut. A pokud myslíš jak dlouho celkově, tak od roku 2012. Začala jsem ve 49 letech.“

Kdy básně píšeš?

„Kdysi jsem básně psala každý den. Určitě se musím naladit na jinou hladinu uvažování. Já tomu vždycky říkám, že rozostřím mysl. Anebo musím pociťovat bytostnou chuť něco napsat. Teď jsem třeba delší dobu nepsala, protože se soustředím na zdravotní stránku. Musí být chuť básně napsat a vyjádřit něco, co chceš vyjádřit, ale stejně nikdy nevíš, kam tě báseň zavede. Vždycky píšu na nějaký popud. Třeba vidím nějaký nápis, když jedu v autobuse, například „Bytové dekorace“, nebo „Chemie pro bazény“, což jsou i názvy mých básní, a od toho se odvíjí inspirace. Vždycky začínám od nadpisu a ta slova pak dojdou. Slova k nadpisu musí dojít.“

O čem píšeš?

„Píšu o svém životě, nebo o svých pocitech. O životech jiných samozřejmě taky. Píšu o lásce, o sexu. Prostě to patří do života. Chtěla jsem říct, že nemám jedinou báseň o přírodě, samozřejmě, že se tam příroda objevuje někde v nějakých spojeních. Stěžejní motto je „Jsem tady pořád a ještě žiju“. Nerada se vzdávám, nechci propadat nějakým smutkům, jako všichni v mém věku. Je mi už přes 50. Určitě bilancuju a rozhodně nechci ničemu propadat. Já jsem takovej rebel v tomhle. Nemám ráda větu „V našem věku“. To není o tom, já ten věk nepocituju. Samozřejmě zdravotně někdy ano, ale je to o tom, že se nechci vzdávat. Stárnu, ale nechce se mi, tak bych to řekla. A proto je to o té realitě, o tom životě. Je tam i nepokora v určitým slova smyslu. Jsem tady, pořád jsem tady.“

Co je hlavní na tvých básních?

„Hlavní jsou pocity. Říkám tomu, že z básně musí prýštit určitá šťáva. Obrazně teda. A hlavně ten pocit, jestli máš libej pocit, jestli se usmíváš. Já se většinou těm básním, když se mi opravdu nějaká líbí a vím že to je to pravý ořechový, usmívám. Nebo naopak mě i třeba dojme k slzám. Mám jednu báseň, kde sama sebe dojímám, ta je pro mě velmi osobní. Většinou v básních upřednostňuju mírný cynismus. Mám ráda realitu a myslím si, že to reálno je tam hodně zastoupený pocitově. Z básně musí prýštit pocity, pakliže neprýští, a je to jenom řemeslně zpracované a uměle sestavená slova, i třeba rýmovaná, a nemáš z toho žádnéj pocit, tak je to pasé, to je špatně.“

Je možné, že každý může mít z tvých básní jiný pocit?

„Určitě. Jako dva lidi budou číst stejný článek a zapamatují si z toho něco jinýho, tak dva lidi budou číst moji báseň a budou mít úplně jiný pocity, než mám třeba já. Přijde jim to třeba komický, nebo smutný. Ale rozhodně to je takovej balanc mezi tou hranou veselosti a smutku, anebo zase provokace.“

Kde ses všude prezentovala, na jakých místech, akcích?

„Byla jsem asi 2x na čteních v Brně. V městské knihovně na Lužinách, na vernisáži paní Samiecové, v klubu Jiný kafe, v divadle na Dobešce v Mnohochuti paní Soni Čapkové, v Brandýse nad Labem v knihovně Eduarda Petišky v pořadu Zbyňka Gordona Ludvíka, v čítárně Unijazz u Viviani Mori, kavárna Řetězová, Maze in Tchaiovna v pořadu paní Jaroslavy Hercíkové, Jindřišská věž u Petuly Heindriche, a mnoho dalšího. Nejvíce jsem

spolupracovala s pobočkou knihovny na Lužinách, tam se mi to i líbilo, protože tam bylo příjemné prostředí a personál. Tam jsem byla moc ráda.“

Jak vypadaly tvé čtecí pořady?

„Pozývala jsem si tam lidi, kterých tvorba se mi líbila. Vymyslela jsem si, co budu říkat, sledovala jsem, kolik má kdo času a ohlídala čas otevření knihovny. Protože jsme začínali třeba v půl pátý a knihovna měla do sedmi hodin do večera, musel mít každý dostatek času na své přednesy. Taky jsem tam vzala písničkáře, zpíval mi jeden kolega. Takže jsem musela mít všechno zorganizovaný i s pohoštěním a začala jsem z toho být trochu unavená. Když to je pořad na jednom člověku a s nikým se nemůžeš podělit. Například jeden čas jsme měli téma, kdy se při čtení promítaly fotografie a každý si měl vybrat vlastní. Hodně lidí si žádné nepřipravili, tak jsem musela dát svoje, aby se vyplnilo místo a vykreslovalo to tu báseň. Aby lidi nejenom slyšeli slovo, ale aby měli i obrazové vjemy.“

Jaké máš zkušenosti s veřejným čtením a jaké jsou ohlasy u mladších lidí?

„Řekla bych, že v pořadech, kde jsem účinkovala plus v pořadech, které jsem pořádala byly ohlasy vesměs kladné. Bylo to různorodé obecenstvo i různorodí básníci, od 40 let do 70 let. Zním i mladé básníky, například z gymnázií. Myslím si, že to je o tom sebevyjádření, u všech, ne jenom u lidí, co jim je 50. Na vše byly kladné ohlasy. Každý si jistě z básní něco vybere. Určitě ne všichni rozumí všem básním. Je jednoduchý, když máš báseň zveršovanou, nebo když je ve volném verši. Rozhodně je rozdíl v tom, když se báseň čte nahlas, anebo když jí čteš ty sama z knihy. Protože každý básník si své básně přečte dobře, tak jak to myslel.“

Píše více žen nebo mužů?

„To vyjde na stejno. Setkáš se i s muži, kteří vypadají hřmotně, ale jsou velice křehké duše. Myslím, že na čtení nikdy není 20 žen básnířek a 1 básník. Je to tak rozvrstvený, že se to nedá takhle říct.“

Jaké jsou tvé inspirace/ jsi někým inspirována?

„Jsem inspirována mnoha lidmi, i v osobních vztazích. Inspirace přijde, ikdyž si přečteš nějaký novinový článek anebo já to mám hodně o tom, že si třeba přečtu knížku

a v knížce mě zaujme nějaký slovo nebo slovní spojení. Najednou naskočí ta inspirace, která podnítlí nastrádaný pocity, co mám v sobě. Od toho, že to všechno odvíjí.“

Jaký je tvůj oblíbený současný básník?

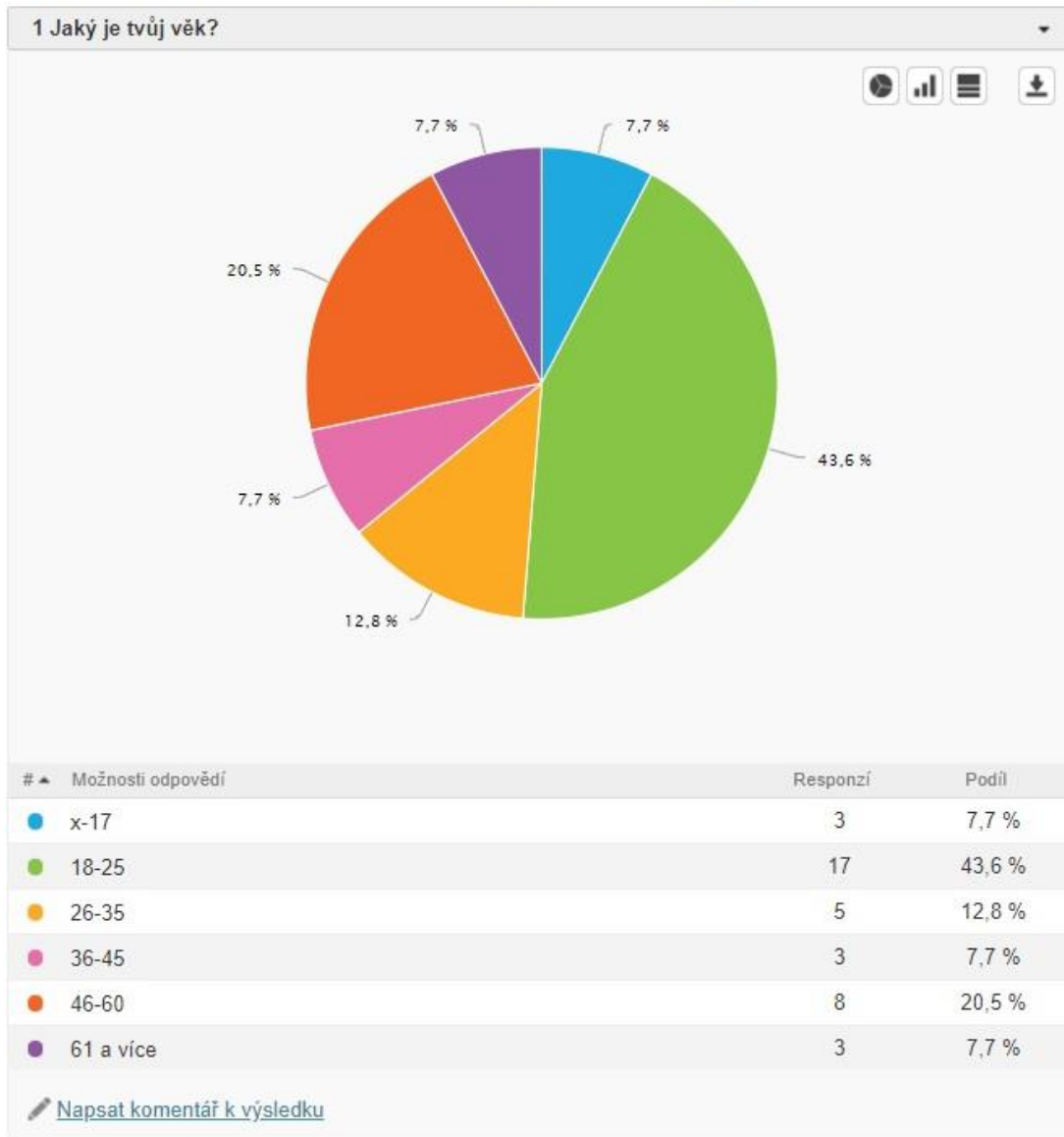
„Jarmila Hannah Čermáková (máma herce Hynka Čermáka), Jan Skácel. Potom z internetových platforem litweb.cz a libres.cz Dota Slunská, vlastním jménem Hana Voláková a Doremifa, vlastním jménem Bohuslava Hladečková.“

Vydala jsi již sbírku, nebo knížku?

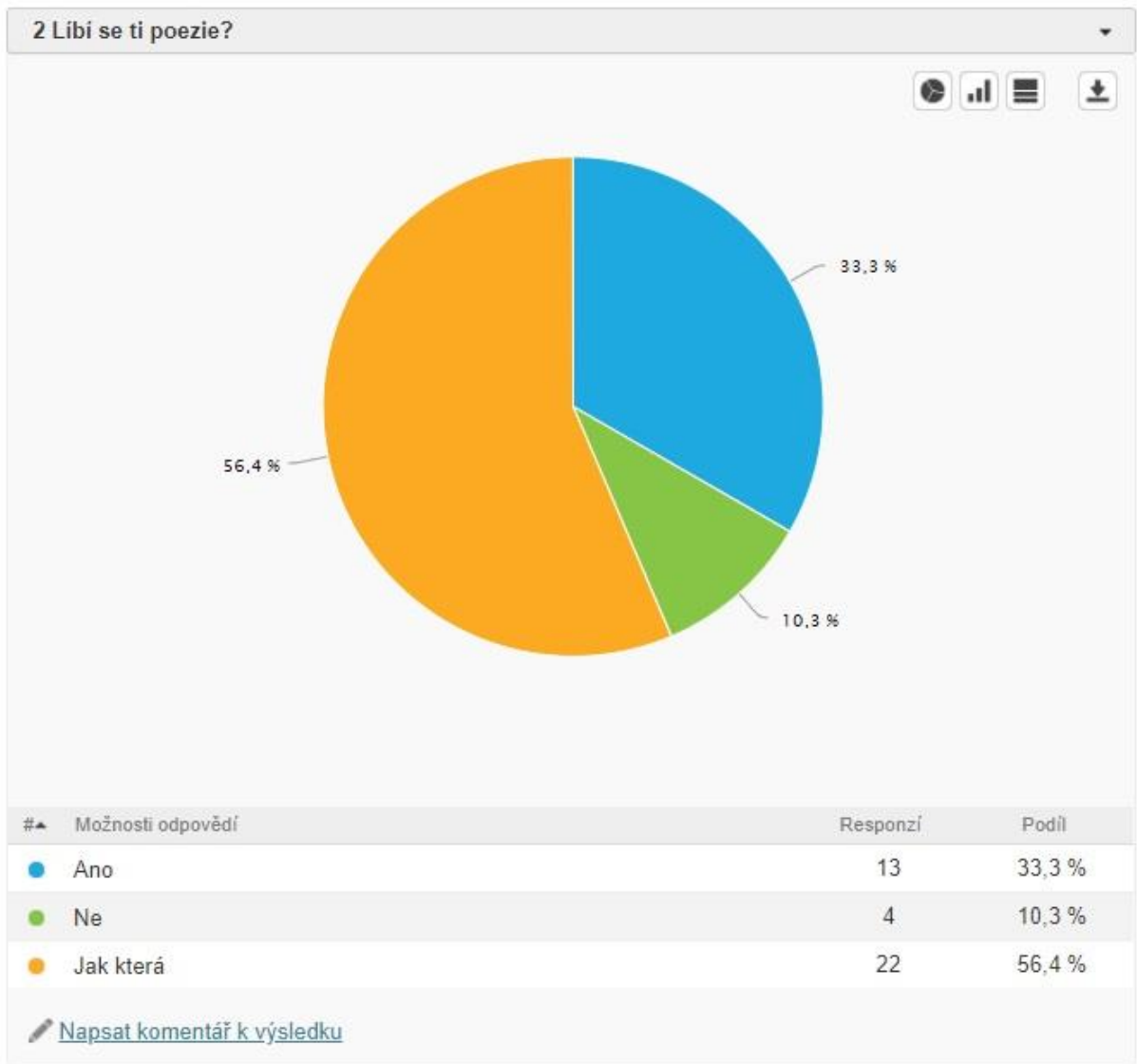
„Vydala jsem dvě sbírky. Jedna se jmenuje Siamské večery, vydala jsem je v nakladatelství Nová forma. Druhá se jmenuje Kaviár z pohoří ryb a tu jsem vydala u pana Jana Medka, kterej vydává takhle svým kolegům básně a sídlí v Jindřichově Hradci. Je to jihočeský nakladatel. Pokaždý jsem prodala asi 30 sbírek. Každý z mých kolegů říká, že se na básních nezbohatne, ale to není o zbohatnutí, spíš jsem to udělala z důvodu osobního vyjádření. Básně jsem měla různě na literárních webech a říkala jsem si teď bych je mohla dát do knihy a taky aby třeba moji synové po mě měli nějakou památku. Nebo jsem dávala knížky na revanž za ty, který jsem dostávala i od jiných kolegů. Takže mám dvě sbírky. Krom webů, kde mám básní kolem tisícovky.“

Anketa

Celkem odpovědí **40** Vyřazeno **0**

Anketa 1 – Jaký je tvůj věk?

Anketa 2 – Líbí se ti poezie?

3 Proč se ti líbí/nelíbí poezie?

Líbí, neboť dokáže člověka na chvíli zastavit, potěšit ducha, zamyslet se a najít v ní i něco nového. Zvláště básně bo lásce.

dobře se čte

Moc se v poezii nevyznám

Musím u ní hodně přemýšlet co chce autor vlastně vyjádřit

Některá poezie vyobrazuje obyčejný text jako něco hezčího a tajemnějšího, z básniček vznikají písničky a já miluju hudbu

Stručný děj a krásný přednes

uklidňující

Líbí se mi básně

Nenavykla jsem si ji číst

Některým nerozumím a jsou na mě příliš umělecké, ale líbí se mi, když mají příběh nebo metaforu

Vidím v ní něco navíc a líbí se mi její užití ve čtenářové životě.

Pro mne je to divný způsob vyjadřování. Ale když mi přítel složí básně je to moc hezké, ale jen protože vím, že mě miluje a píše ji tak, že tomu i já rozumím. :D

Protože se její pomocí dají kultivovaným způsobem vyjádřit pocity

Nerozumím ji

Uvádí obyčejné věci do nových souvislostí. Nekonečné možnosti formy i obsahu.

Nevydrzim u toho moc dlouho.

Nejsem nadšený čtenář poezie, ale jsou básně, které mě chytí za srdce.

Není to zdlouhave na ctení jako proza, je to umelecky zážitek :) ale fakt

člověk se nad tím musí zamýšlet

Kultura

Má duši

Někdy lepe vystihne emoce a pocity, než proza, ale některou zase vůbec nechapu 😊

Je to expresivní, upřímná a "čistá" forma vyjádření.

líbí, protože to ve mně probouzí emoce

Má ráda básně

jak která

dodává životu na emocionalitě

Zamyšlení

Přináší do života zamyšlení.

Nerozumím ji.

Nechápu ji a nevím k čemu je

Protože je to skvely způsob vyjadreni emoci

Některé nerozumím. V některé naopak vidím sama sebe, mé zážitky.

je to zajímavý literární žánr

Např., miluju Máj, živě si příběh básně dokážu představit a cítit hloubku slov a jejich význam

Je v ní hodně něhy a romantiky

některé líbí, některé ne

Poezii nečtu, ale měla jsem ji ráda na poslech.

Nevím, je to spontánní

 [Napsat komentář k výsledku](#)

Anketa 3 – Proč se ti líbí/nelíbí poezie?

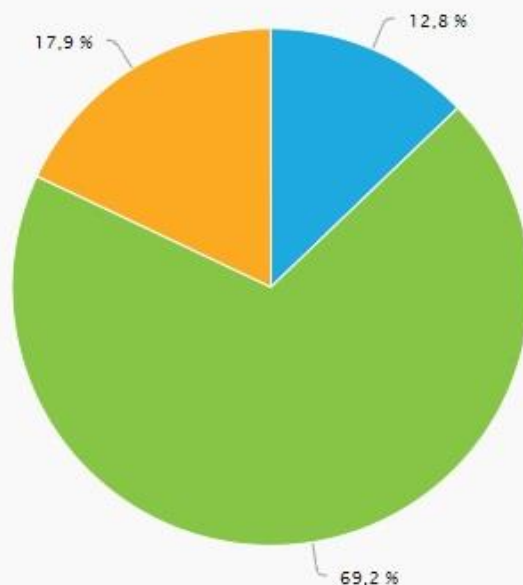
4 Jakou poezii jsi četl/a a líbila se ti?

Klasiku českých básníků v mém mládí a dospívání, např. Kytice a Máj. Při první lásce mě oslovily Sonety.	Kytice (2x)	Karel Hynek Macha Maj, Med ve vlasech; jinak si konkrétní díla nepamatuju, ale v cestine na gymplu se mi toho líbilo hodně, ale v současnosti už se mi to nenabízi	Dlouho jsem poezii nečetla, naposledy se mi vybavuje Jiří Wolker.
Máj (2x)	Kytice - Karel Jaromír Erben	E.A.Poe - Havran	Havran (2x)
Žádnou. A nebo přítelovu básničku	Žádnou	Lampa od Josefa Hanzlika	už si nepamatuji
četla jsem sbírku maminka od Jaroslava Seiferta	Klasika je pro me asi Kytice od K.J. Erbena, mam ji rada uz od detství.	Květy zla, Veřejná růže...	Maminka
Moc poezii sama od sebe nečtu, stydím se za to	sonety Lauře	Sajtrt, Neruda ano líbila se mi	K.H. Mácha - Máj; K.J. Erben - Kytice; Máj se mi moc nelíbil, Kyticine naopak ano
Cokoliv od Ivana Wernische, Jana Skácela, Václava Hraběte Jiřiny Salaquardové, Lawrence Ferlinghettiho	Mám ráda poezii Františka Hrubína	k. j. erben	Havran a jiné básně
Nepamatuji si	Kytice, dětské básně	Romeo a Julie	Asi žádnou
	erbena	Cetla jen povinnou ve skole	Erben
	aktivně nečtu		Dlouho jsem z poezie nic nečetla ani neposlouchala.
	Machu Tomana		Shakespeare
	nemám oblíbeného přímo nějakého autora, prostě mě zaujme verš, nebo poetická slova písničce		

 [Napsat komentář k výsledku](#)

Anketa 4 – Jakou poezii jsi četl/a a líbila se ti?

5 Čteš současnou poezii?

#	Možnosti odpovědí	Responzí	Podíl
1	Ano	5	12,8 %
2	Ne	27	69,2 %
3	Jiná...	7	17,9 %

Jiná...: ●

nevyhledávám, ale stane se mi, že narazím na hezkou báseň v časopise, která mě zaujme

Milk & Honey se nepočítá, že? Ale ani to jsem nečetla

Moc ne

Moc ne ale nebráním se jí za každou cenu

pár veršů si občas přečtu

Ja momentálne nectu zadnou

Spíše náhodně

[Napsat komentář k výsledku](#)

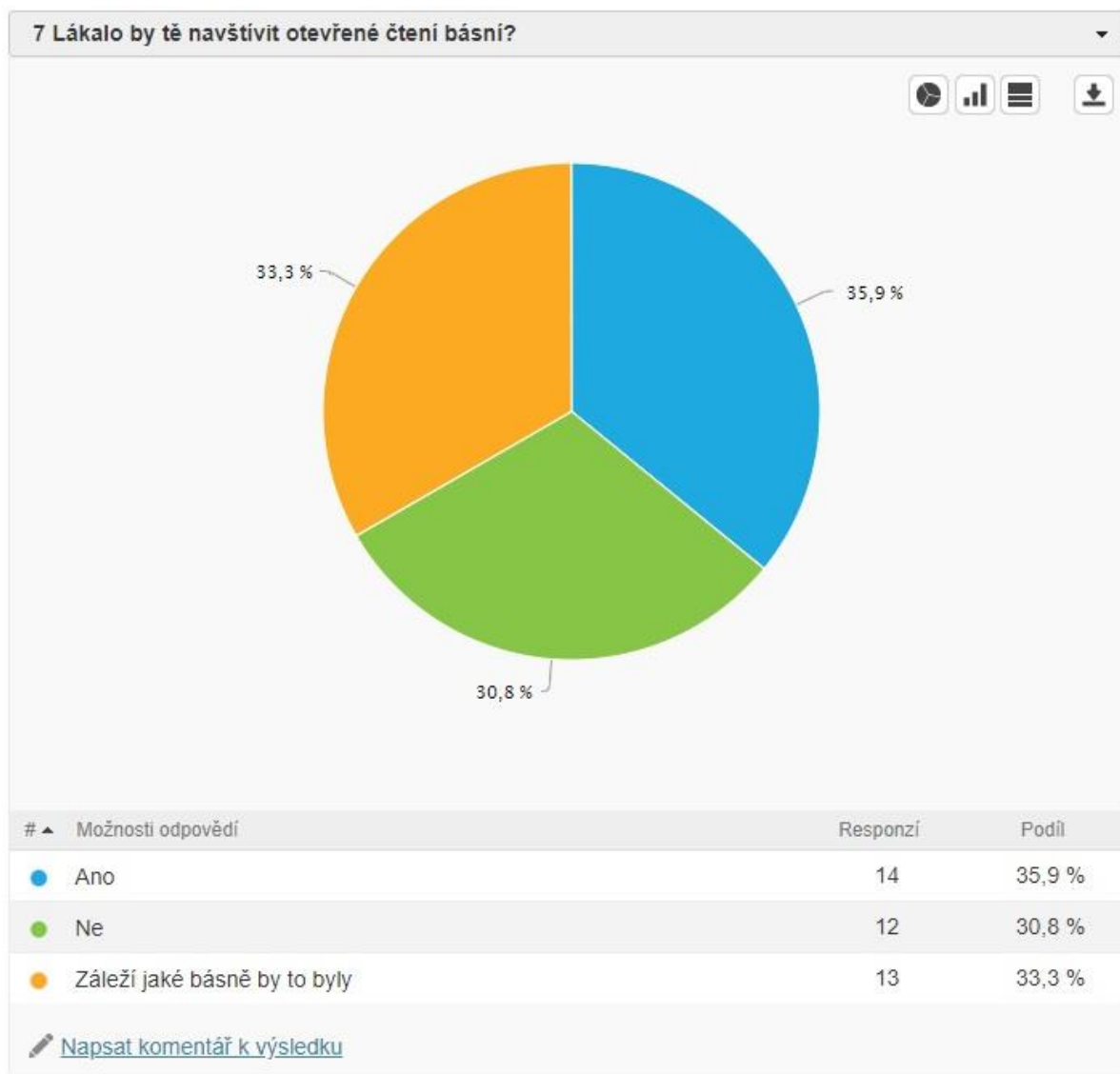
Anketa 5 – Čteš současnou poezii?

6 Znáš nějaké současné autory poezie? Pokud ano, jaké?

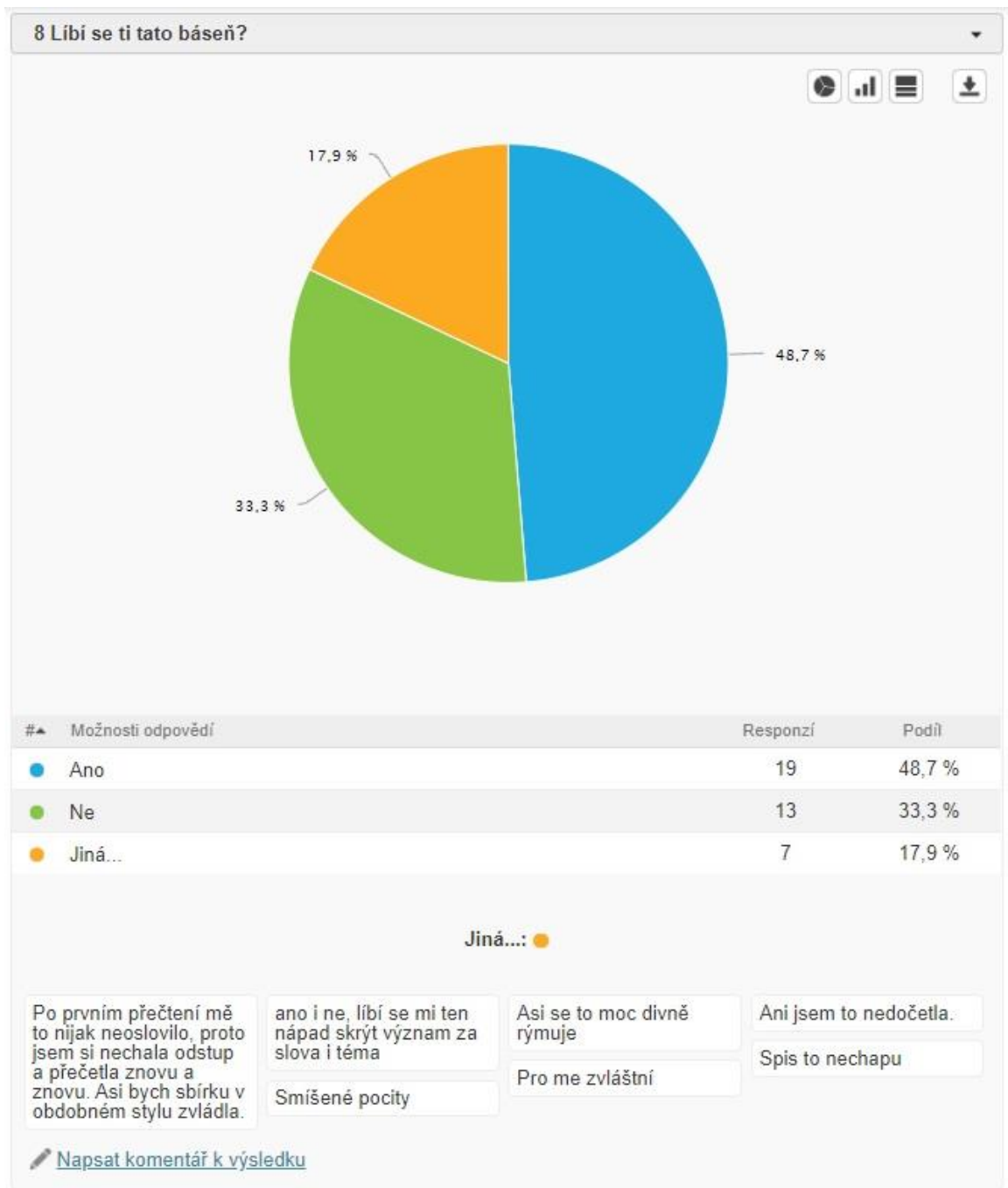
Zrovna si nevzpomenu	Básněnka, moje kámoška Andy	Ne :(Gregory Corso
Neznám (4x)	- (2x)	neznám (4x)	Ne (8x)
R. Kaur	Autora si nepamatuji	Rupi Kaur	Ne, nezajímá mě to
Pavel Srut	Až na kýče od Rupi Kaur mě nic nenapadá, takže spíše ne..	moc jich neznám	v současných autorech se popravdě nevyznám
Bohužel ne, zas se stydím ..	Vít Slíva, Milan Ohnisko, Bogdan Trojak	Nochavica texty jeho písniček jsou pro mě jako poezie ta současná	Karel Jaromír Erben a Karel Hynek Mácha
ne (2x)		Bohužel neznám	Nejspíš ne
Bohužel neznam.			

[Napsat komentář k výsledku](#)

Anketa 6 – Znáš nějaké současné autory poezie? Pokud ano, jaké?

Anketa 7 – Lákalo by tě navštívit otevřené čtení básní?

Anketa 8 – Líbí se ti tato báseň?

9 Jaký máš z předchozí básně pocit?

Text k zamyšlení. Líbí se mi.	Napětí?	No nějak to ve mne nic nevyvolava, přijdou mi ty vety tak random, ze si pod tím nedokazu nic představit	Nesourodý
Zmatený jak včelka z jara	Plácání slovy		příjemný pocit odplouvání zimy
Nevedela jsem, co jsou pasije. Podle me básen vyjadruje prichod jara.	Nejsem si jist	Nic moc	Deprese
Da se ji porozumet jsou v tom ale urcite skryta poselstvi	Nerozumím ji	Smišený	Odpudivý
Moc mě nezaujala, žádná hloubka	Neklid	děsivý	Smrt je všude kolem nás
Hezký mrazivý	není to lehká báseň, která se dá pochopit jenom přečtením. musí se přemýšlet nad pointou co se tím chtělo sdělit	Nostalgie, smutek, beznaděj	Úzkostný
dobry	Nepřišla mi zábavná	Zajimave pojetí	cítím chlad
Žádný	ani ne, nic	Smíření	Je možná trošku depresivní ale každý ji odebere jinak
Zvláštní	Líbí se mi	smíšený	smutný
	Zvláštní :D	Nelíbí se mi.	Psal mlady začínající básník, příliš patetické
		žádný	

 [Napsat komentář k výsledku](#)

Anketa 9 – Jaký máš z předchozí básně pocit?

Praktická bakalářská práce

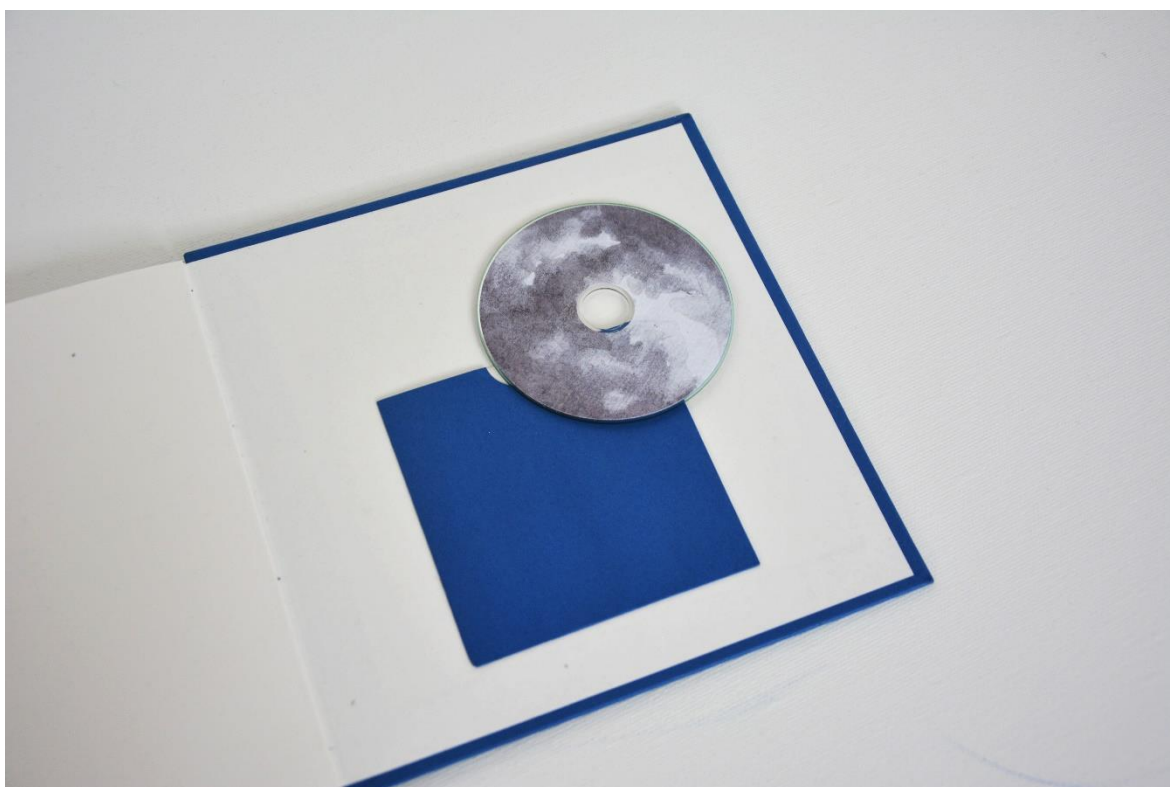
Obrázek 6 – Knižka Básněnka

Obrázek 7 – Knižka Básněnka, bílý nápis

Obrázek 8 – Knižka Básněnka, koptská vazba

Obrázek 9 – Knižka Básněnka, mini CD

Obrázek 10 – Knižka Básněnka, otevřená kniha

Obrázek 11 – Knižka Básněnka, dva pohledy

Obrázek 12 – Knižka Básněnka, rozložené knihy

Obrázek 13 – Knižka Básněnka, detail knihy

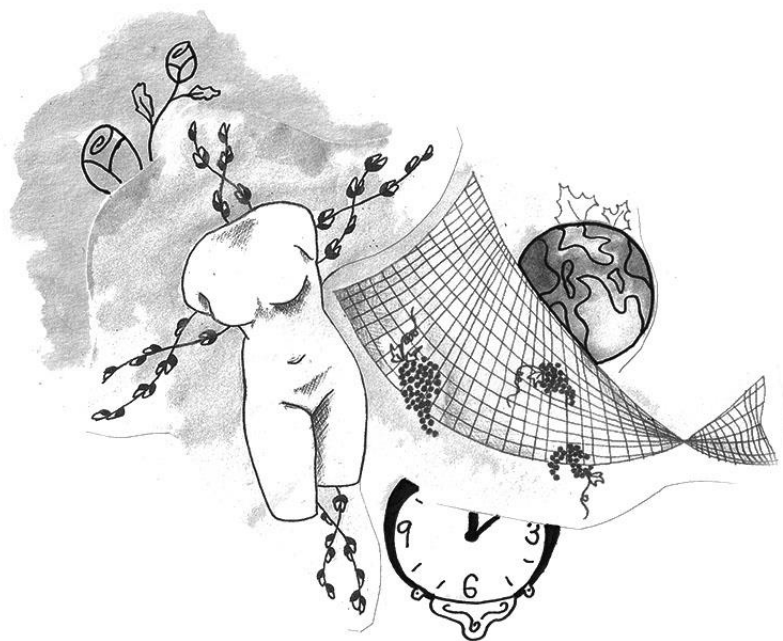
Obrázek 14 – Knižka *Básněnka*, dvojstránka textu

Obrázek 15 – Knižka *Básněnka*, detail textu + papíru

Obrázek 16 – Ilustrace nov

Obrázek 17 – Ilustrace dorůstající měsíc

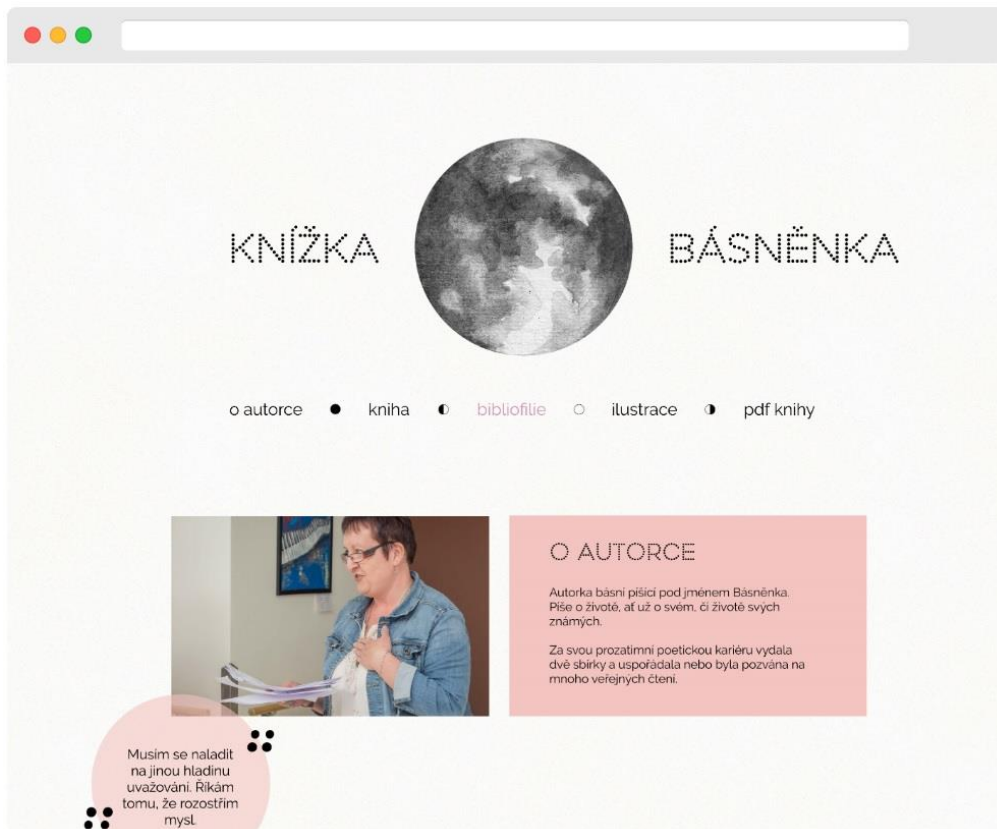
Obrázek 18 – Ilustrace úplněk

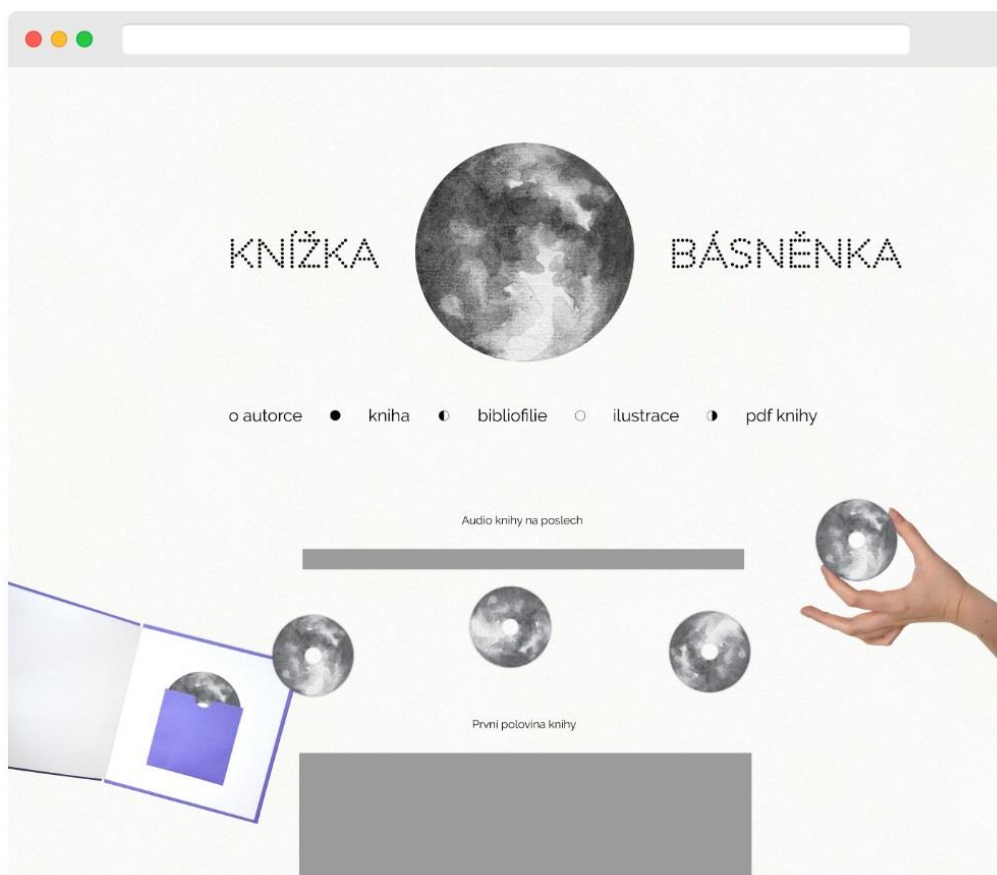
Obrázek 19 – Ilustrace couvající měsíc

Obrázek 20 – Plakát na veřejné čtení

Obrázek 21 – Webové stránky, *basnenka.eu*

Obrázek 22 – Webové stránky *proklik, basnenka.eu*

Obrázek 23 – Nakladatelství Aulos